YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(seitsemäs jaosto)

23 päivänä lokakuuta 2008 *

Asiassa T-256/07,

People's Mojahedin Organization of Iran, kotipaikka Auvers-sur-Oise (Ranska), edustajinaan asianajaja J.-P. Spitzer ja D. Vaughan, QC,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bishop ja E. Finnegan,

vastaajana,

jota tukevat

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään aluksi V. Jackson ja T. Harris, sittemmin Jackson, avustajinaan barrister S. Lee ja barrister M. Gray,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi S. Boelaert ja J. Aquilina, sittemmin Boelaert, P. Aalto ja P. van Nuffel,

ja

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään M. de Grave ja Y. de Vries,

väliintulijoina,

jossa on alun perin kyse tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379/EY ja 2006/1008/EY kumoamisesta 28.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/445/EY (EUVL L 169, s. 58) kumoamista koskevasta vaatimuksesta kantajaa koskevilta osin,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. Šváby ja L. Truchot,

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.3.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Esillä olevan asian taustalla olevien seikkojen selostuksen osalta viitataan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran vastaan neuvosto, 12.12.2006 antaman tuomion (Kok. 2006, s. II-4665; jäljempänä asia OMPI) 1–26 kohtaan.

2 Neuvosto teki edellä mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion taustalla olleessa asiassa 7.2.2006 pidetyn suullisen pääkäsittelyn jälkeen mutta ennen sitä koskevan tuomion julistamista tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2005/930/EY kumoamisesta 29.5.2006 päätöksen 2006/379/EY (EUVL L 144, s. 21). On kiistatonta, että neuvosto säilytti tuolla päätöksellä kantajan nimen tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 (EYVL L 344, s. 70) liitteessä olevassa luettelossa (jäljempänä riidanalainen luettelo).

3 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamallaan tuomiolla asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2005/848/EY kumoamisesta 21.12.2005 tehdyn neuvoston päätöksen 2005/930/EY (EUVL L 340, s. 64) kantajaa koskevilta osin sillä perusteella, ettei kyseistä päätöstä ollut perusteltu, että se oli tehty menettelyssä, jossa kantajan puolustautumisoikeuksia ei ollut kunnioitettu, ja koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kyennyt harjoittamaan kyseistä päätöstä koskevaa tuomioistuimelle kuuluvaa laillisuusvalvontaa (edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 173 kohta).

4 Neuvosto teki asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta 21.12.2006 päätöksen 2006/1008/EY (EUVL L 379, s. 123). Tuolla päätöksellä neuvosto lisäsi tiettyjen henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen nimen riidanalaiseen luetteloon.

5 Neuvosto ilmoitti kantajalle 30.1.2007 päivätyllä kirjeellä, että sen mukaan kantajan kirjaamiseksi riidanalaiseen luetteloon esitetyt perusteet olivat edelleen voimassa ja että se aikoi näin ollen säilyttää kantajan tuossa luettelossa. Tuohon kirjeeseen oli liitetty neuvoston esittämät perustelut. Kantajalle ilmoitettiin myös, että sillä oli mahdollisuus esittää neuvostolle huomautuksia sen aikomuksesta säilyttää kantaja luettelossa

samoin kuin neuvoston tämän osalta esittämistä perusteluista, sekä kaikki asiakirjat näiden huomautustensa tueksi yhden kuukauden kuluessa.

6 Neuvosto totesi tuohon kirjeeseen liitetyissä perusteluissa muun muassa, että kantajasta oli tehty erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 hyväksytyn neuvoston yhteisen kannan 2001/931/YUTP (EYVL L 344, s. 93) 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimivaltaisen viranomaisen päätös eli Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan Secretary of State for the Home Departmentin (sisäministeriö, jäljempänä Home Secretary) 28.3.2001 antama määräys, jolla kantajan todettiin vuoden 2000 Terrorism Act -nimisen lain (terrorismista annettu laki) nojalla olevan terrorismiin sekaantunut kielletty järjestö (jäljempänä Home Secretaryn määräys). Todettuaan, että tämä päätös, josta voitiin kyseisen lain nojalla tehdä valitus (judicial review), oli edelleen voimassa, neuvosto katsoi, että kantajan kirjaamiseksi riidanalaiseen luetteloon esitettyjä perusteita voitiin yhä soveltaa.

7 Kantaja toimitti 27.2. sekä 19., 20. ja 26.3.2007 päivätyillä kirjeillä neuvostolle vastauksena esittämänsä huomautukset. Se väitti erityisesti, että mitään päätöstä riidanalaisessa luettelossa ”säilyttämisestä” ei voida pätevästi tehdä edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion jälkeen. Lisäksi se riitautti sekä ne perusteet, joihin neuvosto vetosi tämän päätöksen perusteluksi, että sen noudattaman menettelyn. Lisäksi se vaati oikeutta tutustua neuvoston asiaan liittyviin asiakirjoihin.

8 Neuvosto antoi kantajalle 30.3.2007 päivätyllä kirjeellä tiedoksi yhteensä 16 asiakirjaa. Muiden asiaa koskevien asiakirjojen osalta se ilmoitti, että lähettävää jäsenvaltiota tai -valtioita oli ensin kuultava.

9 Kantaja totesi 16.4.2007 päivätyssä kirjeessä, että sillä oli välttämättä oltava mahdollisuus tutustua asiaan liittyviin kaikkiin asiakirjoihin ja esittää niistä näkemyksensä ennen kuin asiassa tehdään päätös. Samana päivänä kantajan asianajajat toimittivat neuvostolle yhteisen lausunnon, jossa ne toistivat aiemmin esitetyt väitteet ja kiistivät lisäksi sen, että Home Secretaryn määräys voisi olla perustana tuolle päätökselle.

10 Neuvosto ilmoitti EUVL:ssä (C 90, s. 1) 25.4.2007 julkaistulla ilmoituksella päätöksissä 2006/379 ja 2006/1008 tarkoitetuille henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, että se aikoi säilyttää ne riidanalaisessa luettelossa. Neuvosto ilmoitti lisäksi asianomaisille, että ne voivat toimittaa sille pyynnön saada tietoonsa neuvoston perustelut, joiden nojalla he tai ne oli sisällytetty edellä mainittuun luetteloon (jollei perusteluja jo ollut ilmoitettu heille tai niille).

11 Neuvosto antoi kantajalle 14.5.2007 päivätyllä kirjeellä tiedoksi vielä yhden asiaan liittyvän asiakirjan. Neuvosto totesi muiden, vielä tiedoksi antamatta olevien asiakirjojen osalta, että lähettävä valtio vastusti niiden tiedoksi antamista. Lisäksi neuvosto liitti tähän kirjeeseen pääsihteeristönsä 19.1.2007 päivätyn kirjeen pysyvien edustajien komitealle (Coreper) (asiakirja 5418/1/07 REV 1), jonka otsikkona oli ”asiassa [OMPI] annetun tuomion seuranta” ja johon oli liitetty luonnos kirjeestä ja perusteluista, joiden sisältö oli sama kuin neuvoston kantajalle 30.1.2007 osoittamassa, edellä 5 kohdassa mainitussa kirjeessä.

12 Kantaja toimitti 29.5.2007 päivätyllä kirjeellä uusia täydentäviä huomautuksia, joissa se arvioi neuvoston tiedoksi antamia asiakirjoja. Lisäksi se pyysi, että sen puolustukseksi toimittamat asiakirjat liitetään asiaan liittyviin asiakirjoihin.

13 Neuvosto vastasi kantajalle 12.6.2007 päivätyllä kirjeellä, että jäljennökset sen kirjeistä samoin kuin kaikista sen puolustuksekseen toimittamista asiakirjoista oli jaettu jäsenvaltioiden valtuuskunnille.

14 Neuvosto teki asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379 ja 2006/1008 kumoamisesta 28.6.2007 päätöksen 2007/445/EY (EUVL L 169, s. 58). Tuon päätöksen 1 artiklan mukaan asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa säädetty luettelo korvataan tämän päätöksen liitteessä olevalla luettelolla. On kiistatonta, että kantajan nimi on tuossa liitteessä.

15 Päätös 2007/445 annettiin kantajalle tiedoksi 29.6.2007 päivätyllä neuvoston kirjeellä (jäljempänä ensimmäinen tiedonantokirje). Tuohon kirjeeseen liitetyt perustelut ovat pääasiallisesti samat kuin 30.1.2007 päivättyyn kirjeeseen liitetyt perustelut (ks. edellä 6 kohta).

Oikeudenkäyntimenettely ja oikeudenkäynnin aikana ilmenneet uudet seikat

16 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.7.2007 toimittamallaan kannekirjelmällä.

17 Kantaja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä jättämällään erillisellä asiakirjalla pyynnön asian nopeutetusta käsittelystä ensim-

mäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan nojalla. Neuvosto esitti 30.7.2007 huomautuksensa tästä pyynnöstä.

18 Ennen tämän pyynnön ratkaisemista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti 13.9.2007 työjärjestyksen 64 artiklan mukaisesti kutsua asianosaisten edustajat epäviralliseen neuvotteluun esittelevän tuomarin läsnä ollessa. Tuo neuvottelu pidettiin 10.10.2007.

19 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin uuden istuntovuoden alussa, esittelevä tuomari nimettiin seitsemänteen jaostoon, johon käsiteltävänä oleva asia tämän vuoksi osoitettiin.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (seitsemäs jaosto) päätti 11.10.2007 ratkaista asian nopeutetussa menettelyssä, mikäli kantaja toimittaisi seitsemän päivän kuluessa kannekirjelmän lyhennelmän sekä luettelon liitteistä, jotka vain on otettava huomioon, kantajan epävirallista neuvottelua varten laatiman luonnoksen mukaisesti. Kantaja toimi tämän edellytyksen mukaisesti.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 20.11.2007 antamallaan määräyksellä asianosaisia kuultuaan Yhdistyneen kuningaskunnan, Euroopan yhteisöjen komission ja Alankomaiden kuningaskunnan väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

22 Proscribed Organisations Appeal Commission (Yhdistyneen kuningaskunnan kiellettyjä järjestöjä koskeva valituslautakunta, jäljempänä POAC) hyväksyi 30.11.2007 tekemällään päätöksellä (Open Determination) PC/02/2006 valituksen Home Secre-

taryn 1.9.2006 tekemästä päätöksestä, jolla kieltäydyttiin poistamasta toteamusta, jonka mukaan kantaja oli terrorismiin sekaantunut kielletty järjestö, ja se määräsi, että Home Secretaryn oli tehtävä Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentille esitys määräyksestä (Order), jolla kantaja poistetaan vuoden 2000 Terrorism Actin nojalla kiellettyjen järjestöjen luettelosta (jäljempänä POAC:n päätös).

23 Kantaja toimitti 5.12.2007 päivätyllä kirjeellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon jäljennöksen POAC:n päätöksestä sekä jäljennöksen neuvostolle samana päivänä osoittamastaan kirjeestä, jotta se poistettaisiin riidanalaisesta luettelosta POAC:n päätöksen vuoksi.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (seitsemäs jaosto) esitti 12.12.2007 asianosaisille kirjallisia kysymyksiä POAC:n päätöksen mahdollisesta vaikutuksesta esillä olevaan asiaan sekä siitä, oliko asiaa tarkoituksenmukaista käsitellä nopeutetussa menettelyssä.

25 POAC hylkäsi 14.12.2007 tekemällään päätöksellä Home Secretaryn pyynnön saada valittaa Court of Appealiin (England & Wales) POAC:n 30.11.2007 tekemästä päätöksestä. POAC perusteli hylkäävän päätöksensä 17.12.2007 tekemänsä päätöksen liitteessä sillä, ettei millään Home Secretaryn esittämistä väitteistä ollut kohtuullisia mahdollisuuksia menestyä.

26 Neuvosto teki asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2007/445/EY kumoamisesta 20.12.2007 päätöksen 2007/868/EY (EUVL L 340, s. 100). Tuon päätöksen 1 artiklan mukaan asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa säädetty luettelo korvataan tämän päätöksen liitteessä olevalla luettelolla.

On kiistatonta, että kantajan nimi mainitaan kyseisessä liitteessä olevan 2 kohdan, jonka otsikkona on ”Ryhmät ja yhteisöt”, 19 alakohdassa.

27 Home Secretary teki 28.12.2007 Court of Appealille uuden pyynnön saada valittaa POAC:n päätöksestä.

28 Päätös 2007/868 annettiin kantajalle tiedoksi 3.1.2008 päivätyllä neuvoston kirjeellä (jäljempänä toinen tiedonantokirje). Tuossa kirjeessä neuvosto totesi, että kantajalle aiemmin ensimmäisessä tiedonantokirjeessä ilmoitetut perusteet kantajan säilyttämiseksi riidanalaisessa luettelossa olivat edelleen voimassa. Neuvosto totesi POAC:n päätöksen osalta, että Home Secretary oli pyytänyt sen osalta valituslupaa.

29 Toiseen tiedonantokirjeeseen liitetyt perustelut ovat samat kuin ensimmäiseen tiedonantokirjeeseen liitetyt perustelut (ks. edellä 15 kohta).

30 Kantaja ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 11.1.2008 toimittamallaan kirjeellä, että neuvosto oli tehnyt päätöksen 2007/868. Se pyysi saada mukauttaa vaatimuksiaan esillä olevassa asiassa siten, että kanteessa vaaditaan myös tuon päätöksen kumoamista. Lisäksi se pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta jatkamaan asian käsittelyä nopeutetussa menettelyssä ja totesi, että esillä oleva asia oli entistäkin kiireellisempi tuon päätöksen tekemisen jälkeen.

31 Neuvosto, Yhdistynyt kuningaskunta ja komissio jättivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon kirjalliset huomautuksensa vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 12.12.2007, 15.1. ja 16.1.2008 esittämiin kysymyksiin.

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (seitsemäs jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja totesi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena 5.2.2008 päivätyssä kirjaamon kirjeessä seuraavaa:

– neuvostoa ja väliintulijoita kehotettiin esittämään kirjalliset huomautuksensa edellä 30 kohdassa mainitusta kantajan pyynnöstä saada mukauttaa vaatimuksiaan

– neuvostoa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa pyydettiin toimittamaan kaikki päätöksen 2007/868 tekomenettelyyn liittyvät kantajaa koskevat asiakirjat

– Yhdistyneelle kuningaskunnalle annettiin lupa toimittaa väliintulokirjelmä.

33 Neuvosto, komissio ja Alankomaat totesivat kirjallisissa huomautuksissaan, jotka esitettiin vastauksena edellä mainittuihin prosessinjohtotoimiin ja jotka toimitettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 19. ja 21.2.2008, etteivät ne vastustaneet edellä 30 kohdassa mainittua kantajan pyyntöä saada mukauttaa vaatimuksiaan.

34 Sitä vastoin Yhdistynyt kuningaskunta viittasi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 21.2.2008 toimittamassaan väliintulokirjelmässä edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion 34 kohtaan ja totesi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittama valvonta voi esillä olevassa asiassa kohdistua vain päätökseen 2007/868. Tämän väliintulijan mukaan päätös 2007/445 ei voi enää olla tällaisen tuomioistuinvalvonnan kohteena, koska se on kumottu päätöksellä 2007/868.

35 Neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta suostuivat lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pyyntöön toimittaa päätöksen 2007/868 tekomenettelyyn liittyvät kantajaa koskevat asiakirjat. Tuossa yhteydessä Yhdistynyt kuningaskunta pyysi kuitenkin, ettei sen toimittamiin asiakirjoihin sisältyviä tietoja annettaisi yleisölle.

36 Asianosaisten lausumat ja niiden vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 6.3.2008 pidetyssä istunnossa.

37 Kantaja toimitti 13.5.2008 päivätyllä kirjeellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon jäljennöksen Court of Appealin 7.5.2008 antamasta tuomiosta, jolla hylättiin Home Secretaryn pyyntö saada valittaa POAC:n päätöksestä tuohon tuomioistuimeen (jäljempänä Court of Appealin tuomio). Kantaja esitti tuossa samassa kirjeessä useita huomioita tuosta tuomiosta.

38 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (seitsemäs jaosto) päätti 12.6.2008 antamallaan määräyksellä työjärjestyksen 62 artiklan mukaisesti määrätä suullisen käsittelyn aloitettavaksi uudestaan, jotta muut osapuolet voivat ottaa kantaa näihin uusiin seikkoihin.

39 Muita osapuolia kehotettiin 12.6.2008 päivätyllä kirjaamon kirjeellä toimittamaan huomautuksensa kantajan 13.5.2008 päivätystä kirjeestä ja Court of Appealin tuomiosta.

40 Kun neuvosto oli suostunut tähän pyyntöön kirjaamoon 7.7.2008 toimitetulla kirjeellä ja koska kantajalle ei annettu lupaa vastata siihen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määräsi uudestaan suullisen käsittelyn päättyneeksi 15.7.2008 tekemällään päätöksellä.

Asianosaisten vaatimukset

41 Kantaja vaatii kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa päätöksen 2007/445 kantajaa koskevilta osin

– velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

42 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle osoitetussa 11.1.2008 päivätyssä kirjeessään myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa päätöksen 2007/868 kantajaa koskevilta osin.

43 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

44 Yhdistynyt kuningaskunta, komissio ja Alankomaat tukevat neuvoston ensimmäistä vaatimusta.

Päätöksen 2007/445 kumoamisen ja korvaamisen prosessuaaliset seuraukset

45 Kuten edellä 26 kohdasta käy ilmi, päätös 2007/445 on kumottu ja korvattu kanteen nostamisen jälkeen päätöksellä 2007/868. Kantaja on pyytänyt saada mukauttaa alkuperäisiä vaatimuksiaan siten, että sen nostama kanne koskee näiden kahden päätöksen kumoamista.

46 Tämän osalta on muistutettava, että kun yksityishenkilöä suoraan ja erikseen koskeva päätös tai asetus korvataan menettelyn aikana samaa asiaa koskevalla toimella, sitä on pidettävä uutena seikkana, jonka vuoksi kantaja voi mukauttaa vaatimuksensa ja kanneperusteensa. Olisi näet hyvän oikeudenkäytön ja prosessiekonomian vaatimuksen vastaista, että kantajalta vaadittaisiin uuden kanteen nostamista. Lisäksi olisi

epäoikeudenmukaista, jos kyseessä oleva toimielin voisi yhteisöjen tuomioistuimissa toimesta nostetussa kanteessa esitetyistä arvosteluista selviytyäkseen muuttaa riidanalaista tointa tai korvata sen uudella ja vedota kanteen käsittelyn aikana tähän muutokseen tai uuteen toimeen, jotta sen vastapuoli ei voisi ulottaa alkuperäisiä vaatimuksiaan ja kanneperusteitaan koskemaan myöhempää toimea tai esittää tätä vastaan uusia vaatimuksia ja kanneperusteita (ks. edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 28 ja 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Esillä olevassa asiassa on näin ollen kyseisen oikeuskäytännön mukaisesti hyväksyttävä kantajan vaatimus, ja sen kanteen on suullisen käsittelyn päättymisen hetkellä katsottava koskevan myös päätöksen 2007/868 kumoamista kantajaa koskevilta osin, ja asianosaisten ja väliintulijoiden on annettava muotoilla vaatimuksensa, kanneperusteensa ja väitteensä uudelleen tämän uuden seikan valossa, mikä merkitsee sitä, että ne voivat esittää täydentäviä vaatimuksia, kanneperusteita ja väitteitä (edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 30 kohta).

48 Lisäksi kantajalla säilyy intressi päätöksen 2007/445 kumoamiseen kantajaa koskevilta osin, koska se, että toimielimen toimi kumotaan, ei merkitse sitä, että toimen myönnettäisiin olevan lainvastainen, minkä lisäksi tällainen kumoaminen vaikuttaa kumoamishetkestä alkaen, kun taas kumoamista koskevan tuomion nojalla toimi poistetaan taannehtivin vaikutuksin yhteisön oikeusjärjestyksestä siten, ettei sen katsota koskaan olleen olemassa (ks. edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 34 ja 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; ks. myös vastaavasti yhdistetyt asiat 16/59–18/59, Geitling ym. v. korkea viranomainen, tuomio 12.2.1960, Kok. 1960, s. 45, 65 kohta). Näin ollen on katsottava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittama valvonta kohdistuu myös tähän päätökseen, toisin kuin Yhdistynyt kuningaskunta väittää edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion 34 ja 35 kohdan ilmeisen virheellisen tulkinnan perusteella.

49 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lausuu esillä olevassa tuomiossa seuraavaksi ensin päätöksen 2007/445 kumoamista koskevasta vaatimuksesta ja sitten päätöksen 2007/868 kumoamista koskevasta vaatimuksesta.

Päätöksen 2007/445 kumoamista koskeva vaatimus

50 Kantaja vetoaa päätöksen 2007/445 kumoamista koskevien vaatimustensa tueksi pääosin viiteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste, joka jakautuu kolmeen osaan, koskee EY 233 artiklan rikkomista ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamassaan tuomiossa vahvistamien periaatteiden loukkaamista. Toinen kanneperuste koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perusteluvelvollisuuden rikkomista. Kolmas kanneperuste koskee asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan rikkomista. Neljäs kanneperuste koskee todistustaakkaa koskevien sääntöjen rikkomista ja selvitysaineiston ilmeisen virheellistä arviointia. Viides kanneperuste koskee toimivallan ylittämistä tai harkintavallan väärinkäyttöä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee EY 233 artiklan rikkomista ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa OMPI antamassaan tuomiossa vahvistamien periaatteiden loukkaamista

Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa

51 Kantaja väittää tämän kanneperusteen ensimmäisessä osassa, että päätöksen 2007/445 perustelukappaleiden sanamuodon ja ensimmäiseen tiedonantokirjeeseen sisältyvien perustelujen mukaan neuvosto päätti ”säilyttää” kantajan riidanalaisessa luettelossa sillä perusteella, että päätös 2006/379, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut kumonnut, oli pysynyt voimassa. Näin ollen päätös 2007/445 perustuu kantajan mukaan päätöksen 2006/379 ”jatkettuun voimassaoloon”.

52 Kantaja väittää tämän jälkeen pääasiallisesti, ettei neuvostolla ollut oikeutta ”säilyttää” sitä tällä tavoin riidanalaisessa luettelossa, koska päätös 2005/930 oli kumottu edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetulla tuomiolla, ja että kaikkien muiden neuvoston päätösten, erityisesti päätöksen 2006/379, oli tuon saman tuomion nojalla katsottava olevan ipso jure kumottuja kantajaa koskevilta osin, koska niitä rasittivat sama menettelyvirhe (puolustautumisoikeuksien loukkaaminen) ja muotovirhe (perustelujen puuttuminen) kuin ne, joiden perusteella kyseinen päätös 2005/930 oli kumottu.

53 Se tukeutuu erityisesti edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion 35 kohtaan, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi yhtäältä, että kumoamistuomion nojalla ”kumottu toimi poistetaan taannehtivin vaikutuksin yhteisön oikeusjärjestyksestä siten, ettei sen katsota koskaan olleen olemassa”, ja toisaalta, että siinä tapauksessa, että kanteen kohteena olevat toimet kumotaan, neuvoston ”olisi EY 233 artiklan mukaisesti toteutettava tuomion täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet, mikä saattaisi merkitä sitä, että se tarvittaessa muuttaa tai peruuttaa sellaiset mahdolliset toimet, joilla on kumottu ja korvattu suullisen käsittelyn päättymisen jälkeen riitautettuja toimia”. Näin ollen neuvostolla ei kantajan mukaan ollut päätöstä 2007/445 tehdessään oikeutta vedota siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut kumonnut päätöstä 2006/379.

54 Tämän osalta on muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamassaan tuomiossa päätöksen 2005/930 kantajaa koskevilta osin. Sitä vastoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kumonnut päätöstä 2006/379, jota ei edes ollut voitu saattaa sen laillisuusvalvontaan, koska se oli tehty suullisen käsittelyn päättymisen jälkeen ja koska kantaja ei ollut pyytänyt kyseisen menettelyn aloittamista uudelleen voidakseen mukauttaa vaatimuksiaan päätöksen tekemistä koskevan uuden seikan valossa (ks. myös edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 33 kohta).

55 Lisäksi on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen toimielinten toimia, vaikka ne olisivat lainvastaisiakin, koskee pääsääntöisesti pätevyysolettama, ja kyseisillä toimilla on näin ollen oikeusvaikutuksia niin kauan kuin niitä ei ole

peruutettu, kumottu kumoamiskanteen johdosta tai todettu pätemättömiksi ennakkoratkaisupyynnön tai lainvastaisuusväitteen seurauksena (ks. vastaavasti asia 11/81, Dürbeck v. komissio, tuomio 1.4.1982, Kok. 1982, s. 1251, 17 kohta; asia 15/85, Consorzio Cooperative d'Abruzzo v. komissio, tuomio 26.2.1987, Kok. 1987, s. 1005, Kok. Ep. IX, s. 29, 10 kohta; asia C-137/92 P, komissio v. BASF ym., tuomio 15.6.1994, Kok. 1994, s. I-2555, Kok. Ep. XV, s. I-239, 48 kohta; asia C-245/92 P, Chemie Linz v. komissio, tuomio 8.7.1999, Kok. 1999, s. I-4643, 93 kohta ja asia C-475/01, komissio v. Kreikka, tuomio 5.10.2004, Kok. 2004, s. I-8923, 18 kohta).

56 Poikkeuksen tähän periaatteeseen muodostavat toimet, joihin liittyvä lainvastaisuus on niin ilmeinen, ettei sitä voida mitenkään hyväksyä yhteisön oikeusjärjestyksessä. Tällaisilla toimilla ei voida katsoa olevan väliaikaistakaan oikeusvaikutusta, ja niitä on siis pidettävä oikeudellisesti mitättöminä. Poikkeuksen tarkoituksena on säilyttää tasapaino kahden oikeusjärjestykselle asetetun perustavanlaatuisen mutta joskus vastakkaisen vaatimuksen eli oikeussuhteiden vakauden sekä legaliteettiperiaatteen noudattamisen välillä (edellä 55 kohdassa mainittu asia komissio v. BASF ym., tuomion 49 kohta; edellä 55 kohdassa mainittu asia Chemie Linz v. komissio, tuomion 94 kohta ja edellä 55 kohdassa mainittu asia komissio v. Kreikka, tuomion 19 kohta).

57 Koska yhteisön toimielinten toimen mitättömäksi toteamisen seuraukset ovat vakavia, on selvää, että oikeusvarmuussyistä tällainen toteamus voidaan tehdä ainoastaan aivan poikkeuksellisissa tilanteissa (edellä 55 kohdassa mainittu asia komissio v. BASF ym., tuomion 50 kohta; edellä 55 kohdassa mainittu asia Chemie Linz v. komissio, tuomion 95 kohta ja edellä 55 kohdassa mainittu asia komissio v. Kreikka, tuomion 20 kohta).

58 Ei voida kuitenkaan katsoa, että päätös 2006/379 olisi tällainen mitätön toimi, vaikka sitä rasittaisivatkin samat menettely- ja muotovirheet kuin ne, jotka rasittivat päätöstä 2005/930, niin kuin kantaja on väittänyt eikä neuvosto ole kiistänyt sitä.

59 Tästä seuraa, että neuvoston ei tarvinnut katsoa, että kyseinen päätös oli ”ipso jure kumottu” kantajaa koskevilta osin, toisin kuin kantaja väittää.

60 Lisäksi on muistutettava, että kumotun toimen toteuttaneen toimielimen on kumoamistuomion noudattamiseksi ja pannakseen sen kaikilta osin täytäntöön paitsi noudatettava tuomion tuomiolauselmaa myös otettava huomioon siihen johtaneet perustelut, jotka ovat sen tarpeellinen tuki, sillä perustelut ovat välttämättömiä tuomiolauselman täsmällisen sisällön määrittämiseksi. Juuri perusteluissa yksilöidään nimenomainen toimen kohta, joka on vahvistettu lainvastaiseksi, ja juuri niistä käyvät tarkasti ilmi ne tuomiolauselmassa todetun lainvastaisuuden syyt, jotka asianomaisen toimielimen on otettava huomioon, kun se korvaa kumotun toimen toisella toimella (yhdistetyt asiat 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, Asteris ym. v. komissio, tuomio 26.4.1988, Kok. 1988, s. 2181, 27 kohta).

61 Vaikka kumoamistuomion perusteluissa tehty toteamus lainvastaisuudesta velvoittaa ensisijaisesti kumotun toimen toteuttanutta toimielintä poistamaan tämän lainvastaisuuden toimessa, jolla on tarkoitus korvata kumottu toimi, siitä voi myös, siltä osin kuin se koskee toimea, jolla on määrätty sisältö tietyllä alalla, olla muita seurauksia tälle toimielimelle (edellä 60 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Asteris ym. v. komissio, tuomion 28 kohta).

62 Kun kyseessä on, kuten esillä olevassa asiassa, sellaisen varojen jäädyttämistä koskevan päätöksen kumoaminen muoto- ja menettelyvirheiden perusteella, joka on yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan mukaan tarkistettava säännöllisin väliajoin, päätöksen tehneellä toimielimellä on ensinnäkin velvollisuus valvoa, etteivät samat virheet rasita sellaisia kumoamistuomion jälkeen tehtäviä myöhempiä varojen jäädyttämistä koskevia päätöksiä, joilla säädellään tällaisen tuomion jälkeisiä ajanjaksoja (ks. analogisesti edellä 60 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Asteris ym. v. komissio, tuomion 29 kohta).

63 Esillä olevassa asiassa neuvosto on täyttänyt tämän velvoitteen aloittamalla ja sittemmin toteuttamalla heti edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion antamisen jälkeen uuden menettelyn, jotta se voi noudattaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuossa tuomiossa, erityisesti sen 126 kohdassa (puolustautumisoikeudet) ja 151 kohdassa (perustelut) ilmaisemia muoto- ja menettelysääntöjä ja jotta kantaja voi saada hyväkseen tässä uudessa menettelyssä annetut takeet, ennen kuin se on tehnyt päätöksen 2007/445 (ks. jäljempänä 88 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

64 Lisäksi on todettava, että kumoamistuomioihin liittyvän taannehtivan vaikutuksen nojalla lainvastaisuutta koskeva toteamus on voimassa kumotun toimen voimaantulopäivästä (edellä 60 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Asteris ym. v. komissio, tuomion 30 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myös todennut edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion 35 kohdassa, että kyseisen tuomion täytäntöönpanon EY 233 artiklan mukaisesti edellyttämät toimenpiteet saattoivat merkitä sitä, että neuvosto tarvittaessa muuttaa tai peruuttaa sellaiset toimet, joilla on kumottu ja korvattu suullisen käsittelyn päättymisen jälkeen kumottu päätös 2005/930.

65 Neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat kuitenkin perustellusti todenneet kirjelmissään, että edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion edellä viitatusta 35 kohdasta ei seurannut, että neuvoston olisi välttämättä täytynyt muuttaa kyseisiä toimia tai peruuttaa ne. Oikeuskäytännöstä käy näet ilmi, että kun toimi on kumottu muoto- tai menettelyvirheen perusteella, kuten esillä olevassa asiassa, kyseisellä toimielimellä on oikeus toteuttaa uudestaan samanlainen toimi, noudattaen tällä kertaa kyseisiä muoto- ja menettelysääntöjä, ja myös antaa tälle toimelle taannehtiva vaikutus, jos tämä on tarpeen yleistä etua koskevan tavoitteen saavuttamiseksi ja jos niiden, joita asia koskee, perusteltua luottamusta kunnioitetaan asianmukaisesti (asia 108/81, Amylum v. neuvosto, tuomio 30.9.1982, Kok. 1982, s. 3107, 4–17 kohta ja asia C-331/88, Fedesa ym., tuomio 13.11.1990, Kok. 1990, s. I-4023, 45–47 kohta ja asia T-26/89, de Compte v. parlamentti, tuomio 17.10.1991, Kok. 1991, s. II-781, 66 kohta).

66 Tuota oikeuskäytäntöä voidaan soveltaa analogisesti edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion 35 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa, koska tällaisessa tapauksessa kyseisellä toimielimellä on oikeus pysyttää voimassa toimi, jolla on kumottu tai korvattu suullisen käsittelyn päättymisen jälkeen kumottu toimi, niin kauan kuin on ehdottoman välttämätöntä, jotta se voi toteuttaa uuden toimen kyseisiä muoto- ja menettelysääntöjä noudattaen. Tällaisessa aivan erityisessä tapauksessa olisi näet selvästi yleistä etua koskevan tavoitteen vastaista, että neuvosto velvoitettaisiin ensin peruuttamaan näiden sääntöjen vastainen toimi, jos se voisi tämän jälkeen antaa kyseisten sääntöjen mukaisesti toteutetulle uudelle toimelle taannehtivan vaikutuksen.

67 Näin ollen esillä olevassa asiassa on todettava, olettaen, että päätöstä 2006/379 rasittavat samat muoto- ja menettelyvirheet kuin ne, jotka rasittivat päätöstä 2005/930, että neuvostoa ei voida moittia siitä, että se on kieltäytynyt muuttamasta tai peruuttamasta kyseistä päätöstä kantajaa koskevilta osin niin kauan kuin oli ehdottoman välttämätöntä uuden toimen toteuttamiseksi niitä muoto- ja menettelysääntöjä noudattaen, joiden rikkomiseen kumoaminen perustui edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetussa tuomiossa, mikäli tämä toimielin katsoi, että esitetyt perustelut kantajan kirjaamiseksi riidanalaiseen luetteloon olivat edelleen voimassa. Tämän osalta neuvosto on todennut perustellusti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamassaan tuomiossa lausunut siitä, olivatko nämä perustelut oikeutettuja. Lisäksi kantajan perusteltua luottamusta on asianmukaisesti kunnioitettu, koska neuvosto ilmoitti sille aikomuksistaan 30.1.2007 päivätyllä kirjeellä (ks. edellä 5 kohta).

68 Näissä olosuhteissa neuvostoa ei voida myöskään moittia siitä, että se oli päättänyt ”säilyttää” kantajan riidanalaisessa luettelossa, eikä siitä, että se oli tukeutunut tätä tarkoitusta varten päätöksen 2006/379 ”jatkettuun voimassaoloon”.

69 Joka tapauksessa on todettava, että kuten neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat perustellusti todenneet, päätös 2007/445 ei perustu päätökseen 2006/379 eikä ole riippuvainen sen voimassaolosta. Vaikka onkin totta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamassaan tuomiossa

voidakseen määritellä puolustautumisoikeuksiin ja perusteluvelvollisuuteen liittyvien takeiden tarkoituksen ja niitä koskevat rajoitukset erotteli toisistaan yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun varojen jäädyttämistä koskevan ”alkuperäisen päätöksen” ja kyseisen yhteisen kannan 1 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut varojen jäädyttämisen voimassa pysyttämistä koskevat ”myöhemmät päätökset”, on kuitenkin totta, että kukin myöhemmin tehty päätös on asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan nojalla tehty uusi päätös, joka on tehty neuvoston tarkistettua riidanalaisen luettelon (ks. vastaavasti asia C-229/05 P, PKK ja KNK v. neuvosto, tuomio 18.1.2007, Kok. 2007, s. I-445, 103 kohta, jossa nimenomaisesti vahvistettiin tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-229/02, PKK ja KNK v. neuvosto, 15.2.2005 antama määräys, Kok. 2005, s. II-539, 44 kohta).

70 Näissä olosuhteissa se seikka, että neuvosto on viitannut päätöksen 2007/445 johdantoosassa päätökseen 2006/379, tai se seikka, että neuvosto päätti ”säilyttää” kantajan riidanalaisessa luettelossa, eivät ole luonteeltaan sellaisia, että päätös 2007/445 olisi niiden vuoksi lainvastainen.

71 Näin ollen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.

Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa

72 Kanneperusteen toisessa osassa kantaja huomauttaa, että päätös 2007/445 perustuu kantajaa koskevilta osin Home Secretaryn samaan määräykseen ja samaan selvitysaineistoon kuin päätös 2005/930.

73 Tämän jälkeen kantaja väittää pääasiallisesti, ettei neuvostolla ollut oikeutta ”käyttää uudelleen” tai ”kierrättää” tällä tavoin näitä seikkoja päätöksen 2007/445 perustaksi. Vedotessaan vain näihin seikkoihin neuvosto pyrkii ”korjaamaan” tilanteen, mikä on sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamassaan tuomiossa vahvistamien periaatteiden että oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden vastaista.

74 Kantaja väittää erityisesti, että siltä osin kuin päätös 2005/930 kumottiin osittain puolustautumisoikeuksien loukkaamisen ja perusteluvelvollisuuden rikkomisen vuoksi, neuvoston oli tehtävä kantajaa koskevilta osin uusi päätös, joka perustui uuteen kansallisen viranomaisen päätökseen tai uusiin seikkoihin, mutta ei missään tapauksessa Home Secretaryn määräykseen tai vuotta 2001 edeltävään selvitysaineistoon. Koska päätös 2007/445 perustui vain näihin viimeksi mainittuihin seikkoihin, se on ipso jure kumottu kantajaa koskevilta osin.

75 Tämän osalta riittää kun todetaan, että kun toimi kumotaan muoto- tai menettelyvirheen perusteella, tällä ei ole vaikutusta kyseisen toimen toteuttaneen toimielimen oikeuteen toteuttaa uusi toimi tukeutumalla samoihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, joihin kumottu toimi perustui, jos se noudattaa tällä kertaa niitä muoto- ja menettelysääntöjä, joiden rikkomiseen kumoaminen perustui, ja jos niiden, joita asia koskee, perusteltua luottamusta kunnioitetaan asianmukaisesti (ks. edellä 65 kohta).

76 Esillä olevassa asiassa sillä seikalla, että päätös 2007/445 perustuu kantajaa koskevilta osin samaan Home Secretaryn määräykseen ja samaan selvitysaineistoon kuin päätös 2005/930, olettaen, että tämä voidaan näyttää toteen, ei olisi vaikutusta tämän päätöksen lainmukaisuuteen. Lisäksi edellä 67 kohdassa on jo todettu, että asianomaisen perusteltua luottamusta oli asianmukaisesti kunnioitettu esillä olevassa asiassa.

77 Näin ollen ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä perusteettomana.

Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa

78 Kantaja väittää kanneperusteen kolmannessa osassa, joka on esitetty toissijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamassaan tuomiossa erotellut toisistaan alkuperäisen päätöksen, jolla henkilö kirjataan riidanalaiseen luetteloon, ja myöhemmät päätökset kyseisen henkilön säilyttämisestä tuossa luettelossa. Sen mukaan tuon tuomion 143 ja 145 kohdasta seuraa, että alkuperäinen päätös voidaan tehdä pelkästään toimivaltaisen kansallisen viranomaisen päätöksen perusteella. Sitä vastoin myöhemmissä päätöksissä on sen mukaan ilmoitettava ne erityiset ja konkreettiset syyt, joihin neuvosto tukeutuu. Lisäksi edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion 144 ja 145 kohdasta seuraa sen mukaan, että ennen kuin myöhemmät päätökset tehdään, asianomaisen henkilön tilanne on tarkistettava sen selvittämiseksi, osallistuuko se yhä terroritekoihin.

79 Tästä seuraa sen mukaan, että voidakseen säilyttää kantajan riidanalaisessa luettelossa päätöksellä 2007/445, neuvostolla ei ollut oikeutta vedota pelkästään Home Secretaryn määräykseen eikä viitata vuoden 2001 tapahtumiin.

80 Tämän osalta on todettava heti aluksi, että kantajan väitteet perustuvat edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion virheelliseen tulkintaan.

81 Erityisesti tuon tuomion 143–146 ja 151 kohdasta käy ilmi, että sekä varojen jäädyttämistä koskevan alkuperäisen päätöksen perusteluissa että myöhempien päätösten perusteluissa on mainittava sekä asetuksen N:o 2580/2001 soveltamisen oikeudelliset edellytykset eli erityisesti toimivaltaisen viranomaisen tekemä kansallinen päätös että myös ne erityiset ja konkreettiset syyt, joiden perusteella neuvosto katsoo harkintavaltaansa käyttäessään, että asianomaiseen on kohdistettava varojen jäädyttämistä koskeva toimi.

82 Lisäksi saman tuomion 145 kohdasta ja yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdasta, johon myös asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa viitataan, käy ilmi, että kun varojen jäädyttämistä koskevat myöhemmät päätökset on tehtävä neuvoston tarkistettua asianomaisen henkilön tilanteen, näin ei ole pelkästään siksi, että voitaisiin selvittää, osallistuuko tämä henkilö yhä terroritekoihin, niin kuin kantaja virheellisesti väittää, vaan jotta voidaan varmistaa, että henkilön säilyttäminen riidanalaisessa luettelossa ”on perusteltua”, tarvittaessa uusien tietojen tai selvitysaineiston perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on täsmentänyt tämän osalta, että kun varojen jäädyttämistä koskevan myöhemmän päätöksen perustelut ovat pääasiallisesti samat kuin ne, jotka on esitetty aikaisemman päätöksen yhteydessä, pelkkä tätä koskeva toteamus voi riittää, erityisesti jos se, jota asia koskee, on ryhmä tai yhteisö (asia T-327/03, Al-Aqsa v. neuvosto, tuomio 11.7.2007, 54 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

83 Lisäksi on todettava, että kantajan väitteiltä puuttuu tosiseikkoihin perustuva pohja. Neuvosto ei näet viittaa 30.1.2007 päivättyyn, kantajalle osoitettuun kirjeeseen liitetyissä perusteluissa ainoastaan Home Secretaryn määräykseen. Neuvosto viittasi näiden perustelujen 1 kohdassa useisiin toimiin, jotka kantajan väitettiin toteuttaneen ja joiden osalta neuvosto katsoi, että ne kuuluivat yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 3 kohdan a, b, d, g ja h alakohdan säännösten soveltamisalaan ja että ne oli toteutettu sen 1 artiklan 3 kohdan i ja iii alakohdassa ilmaistuihin tarkoituksiin. Neuvosto päätteli tästä perustelujen 2 kohdassa, että neuvoston asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan ii alakohtaa voitiin soveltaa kantajaan. Neuvosto totesi perustelujensa seuraavissa kohdissa myös, että Home Secretaryn määräys, jolla kantajan todettiin olevan terrorismiin sekaantunut kielletty järjestö ja josta voitiin vuoden 2000 Terrorism Actin nojalla tehdä valitus (judicial review), oli edelleen voimassa. Todettuaan tällä tavoin, että perusteet kantajan kirjaamiseksi riidanalaiseen luetteloon olivat edelleen

voimassa, neuvosto ilmoitti kantajalle päätöksestään jatkaa sen osalta asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

84 Neuvosto ilmoitti näin ollen edellä 81 ja 82 kohdassa viitatun oikeuskäytännön mukaisesti ne erityiset ja konkreettiset syyt, joiden perusteella se katsoi harkintavaltaansa käyttäessään, että oli jatkettava varojen jäädyttämistä koskevan toimen soveltamista asianomaiseen.

85 Sen selvittäminen, voidaanko neuvoston tällä tavoin esittämillä perusteluilla lainmukaisesti perustella sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta päätöksen 2007/445 antaminen, kuuluu tämän päätöksen sisällön laillisuusvalvonnan piiriin, mikä suoritetaan kolmannen ja neljännen kanneperusteen arvioinnin yhteydessä.

86 Näin ollen ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa on hylättävä perusteettomana, ja näin ollen koko kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perusteluvelvollisuuden rikkomista

87 Ensinnäkin kantaja väittää puolustautumisoikeuksien loukkaamisen osalta, ettei sillä ole missään vaiheessa ollut mahdollisuutta esittää asianmukaisesti näkemystään niistä asian kannalta merkityksellisistä selityksistä, joilla perusteltiin kantajan säilyttämistä

riidanalaisessa luettelossa. Se toteaa erityisesti, että sen neuvostolta saamat ainoat tiedot ovat peräisin vuotta 2001 edeltävältä ajalta, että neuvosto ei ole mitenkään pyrkinyt vastaamaan kantajan sille esittämiin väitteisiin, ettei se ole ottanut millään tavalla huomioon kantajan puolustuksekseen esittämiä seikkoja ja ettei se ole myöskään antanut kantajalle mahdollisuutta tulla kuulluksi kuulemistilaisuudessa.

88 Tämän osalta on muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määrittänyt edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion 114–-137 kohdassa puolustautumisoikeuksiin liittyvien takeiden tarkoituksen silloin, kun kyse on asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohtaan perustuvan varojen jäädyttämistä koskevan päätöksen tekemisestä, sekä näitä takeita koskevat rajoitukset, joita voidaan lainmukaisesti soveltaa asianomaisiin tällaisessa asiayhteydessä.

89 Esillä olevassa asiassa edellä 5–13 kohdassa selostetuista tosiseikoista ja olosuhteista käy ilmi, että neuvosto on asianmukaisesti noudattanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion edellä mainituissa 114–137 kohdassa ilmaisemia periaatteita päätöksen 2007/445 antamisen yhteydessä.

90 Ensinnäkin neuvosto on antanut kantajalle tiedoksi 30.1.2007 päivätyn kirjeensä liitteessä perustelut, joissa todettiin selkeästi ja yksiselitteisesti syyt, joiden vuoksi oli sen mukaan perusteltua säilyttää kantaja riidanalaisessa luettelossa (ks. myös edellä 83 kohta). Näissä perusteluissa mainittiin erityisiä esimerkkejä yhteisen kannan 2001/931 merkityksellisissä säännöksissä tarkoitetuista terroriteoista, joista kantajan väitettiin olevan vastuussa. Siinä todettiin myös, että näiden toimien vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltainen viranomainen oli tehnyt päätöksen, jonka mukaan kantaja oli terrorismiin sekaantunut kielletty järjestö, että tästä päätöksestä voitiin Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäännön nojalla tehdä valitus ja että se oli edelleen voimassa. Lisäksi 30.1.2007 päivätyssä kirjeessä todettiin, että kantajalla oli mahdollisuus esittää neuvostolle huomautuksia sen aikomuksesta säilyttää kantaja riidanalaisessa luettelossa samoin kuin neuvoston tämän osalta esittämistä perusteluista sekä kaikki asiakirjat näiden huomautustensa tueksi yhden kuukauden kuluessa.

91 Toiseksi neuvosto antoi kantajalle tiedoksi 30.3. ja 14.5.2007 päivätyillä kirjeillä tiettyjä asiaan liittyviä asiakirjoja. Muiden asiakirjojen osalta neuvosto selosti 14.5.2007 päivätyssä kirjeessään, ettei se voinut antaa niitä kantajalle, koska ne toimittanut valtio ei ollut antanut suostumustaan kyseisiin asiakirjoihin sisältyvien tietojen antamiseen. Esillä olevaa asiaa koskevassa kanteessa kantaja ei ole riitauttanut tätä kieltäytymistä antaa sille tiedoksi tiettyjä sitä vastaan esitettyjä seikkoja eikä tälle kieltäytymiselle esitettyjä perusteluja.

92 Kolmanneksi neuvosto on antanut kantajalle mahdollisuuden esittää asianmukaisesti näkemyksensä sitä vastaan esitetyistä seikoista, ja kantaja käyttikin tätä mahdollisuutta 27.2., 19., 20. ja 26.3., 16.4. ja 29.5.2007 päivätyissä kirjeissään.

93 Kantajan väitteestä, joka koskee sitä, että neuvosto on hylännyt sen pyynnön saada tulla kuulluksi virallisessa kuulemistilaisuudessa, riittää kun todetaan, ettei asianosaisille myönnetä asiaa koskevissa säännöksissä eli asetuksessa N:o 2580/2001 eikä puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan yleisen periaatteen nojalla oikeutta tällaiseen kuulemiseen (ks. vastaavasti ja analogisesti yhdistetyt asiat T-134/03 ja T-135/03, Common Market Fertilizers v. komissio, tuomio 27.9.2005, Kok. 2005, s. II-3923, 108 kohta; ks. myös edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annettu tuomio, 93 kohta).

94 Kantajan väite, jonka mukaan neuvosto ei ole mitenkään pyrkinyt vastaamaan kantajan sille esittämiin huomautuksiin eikä ole ottanut millään tavalla huomioon kantajan puolustuksekseen esittämiä seikkoja, perustuu virheelliseen arvioon neuvostolle puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen nojalla kuuluvista velvoitteista. Esillä olevassa asiassa 12.6.2007 päivätystä neuvoston kirjeestä ja ensimmäisestä tiedonanto-kirjeestä käy ilmi, että kyseinen toimielin on asianmukaisesti ottanut huomioon kantajan huomautukset ja sen puolustuksekseen esittämät seikat muun muassa valvomalla, että ne toimitetaan jäsenvaltioiden valtuuskunnille ennen päätöksen 2007/445 tekemistä.

95 Sitä vastoin neuvostolla ei ollut velvollisuutta vastata näihin huomautuksiin näiden asiakirjojen valossa, jos se katsoi, etteivät kantajan niistä tekemät johtopäätökset olleet perusteltuja. Tämän osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se, että neuvosto on toistanut ensimmäiseen tiedonantokirjeeseen liitetyissä perusteluissa sanasta sanaan 30.1.2007 päivättyyn neuvoston kirjeeseen liitetyt perustelut, tarkoittaa vain, että neuvosto on pitäytynyt näkemyksessään. Muun merkityksellisen näytön puuttuessa, kuten nyt esillä olevassa asiassa, tällainen samanlaisten tekstien käyttäminen ei tarkoita, että neuvosto olisi asiaa koskevassa arvioinnissaan jättänyt ottamatta asianmukaisesti huomioon kantajan puolustuksekseen esittämät väitteet (ks. analogisesti asia T-141/94, Thyssen Stahl v. komissio, tuomio 11.3.1999, Kok. 1999, s. II-347, 117 ja 118 kohta).

96 Lisäksi on joka tapauksessa todettava, että neuvosto on antanut ensimmäisessä tiedonantokirjeessä erityisen vastauksen kantajan hallinnollisen menettelyn kuluessa esittämään pääasialliseen väitteeseen, jonka mukaan sen säilyttäminen riidanalaisessa luettelossa oli perusteltua vain todellisen ja nykyisen terroritoiminnan perusteella (ks. myös jäljempänä 142 kohta).

97 Edellä esitetystä seuraa, että puolustautumisoikeuksien väitettyä loukkaamista ei ole näytetty toteen esillä olevassa asiassa.

98 Toiseksi kantaja toteaa perusteluvelvollisuuden väitetystä rikkomisesta, että päätöksessä 2007/445 ei ilmoiteta niitä erityisiä ja konkreettisia syitä, joiden perusteella neuvosto katsoi yhtäältä, että asiaa koskevaa lainsäädäntöä voitiin soveltaa kantajaan (edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 143 kohta), ja toisaalta asian tarkistettuaan, että kantajan varojen jäädyttäminen oli edelleen perusteltua (edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 151 kohta). Se toteaa erityisesti, että neuvosto ei ole ottanut millään tavalla huomioon kantajan vuoden 2001 jälkeiseltä ajalta toimittamia tietoja ja että päätöksen 2007/445 perustelut puuttuvat täysin tuon ajanjakson osalta.

99 Tämän osalta on muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määrittänyt edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion 138–-151 kohdassa perusteluvelvollisuuteen liittyvien takeiden tarkoituksen silloin, kun kyse on asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohtaan perustuvan varojen jäädyttämistä koskevan päätöksen tekemisestä, sekä näitä takeita koskevat rajoitukset, joita voidaan lainmukaisesti soveltaa asianomaisiin tällaisessa asiayhteydessä.

100 Esillä olevassa asiassa ensimmäisen kanneperusteen kolmannen osan tutkimisen perusteella (ks. edellä 83 ja 84 kohta) käy ilmi, että neuvosto on asianmukaisesti noudattanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion edellä mainituissa 138–151 kohdassa ilmaisemia periaatteita päätöksen 2007/445 antamisen yhteydessä.

101 Väitteestä, jonka mukaan neuvosto ei ole ottanut huomioon kantajan toimittamia tietoja vuoden 2001 jälkeiseltä ajalta eikä perustellut päätöstään tämän osalta, on muistutettava, että vaikka EY 253 artiklan perusteella neuvoston on mainittava ne tosiseikat, joihin sen toteuttamat toimet perustuvat, sekä ne oikeudelliset näkökohdat, joiden vuoksi se on toteuttanut nämä toimet, tässä määräyksessä ei edellytetä, että neuvosto käsittelee kaikki ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joita asianomaiset ovat esittäneet hallinnollisessa menettelyssä (yhdistetyt asiat 43/82 et 63/82, VBVB ja VBBB v. komissio, tuomio 17.1.1984, Kok. 1984, s. 19, Kok. Ep. VII, s. 421, 22 kohta ja asia C-338/00 P, Volkswagen v. komissio, tuomio 18.9.2003, Kok. 2003, s. I-9189, 127 kohta ja yhdistetyt asiat T-346/02 ja T-347/02, Cableuropa ym. v. komissio, tuomio 30.9.2003, Kok. 2003, s. II-4251, 232 kohta).

102 Esillä olevassa asiassa on joka tapauksessa jo todettu edellä 96 kohdassa, että neuvosto oli antanut ensimmäisessä tiedonantokirjeessä erityisen vastauksen kantajan hallinnollisen menettelyn kuluessa esittämään pääasialliseen väitteeseen, jonka mukaan sen säilyttäminen riidanalaisessa luettelossa oli perusteltua vain nykyisen ja todellisen terroritoiminnan perusteella.

103 Edellä esitetystä seuraa, että perusteluvelvollisuuden väitettyä rikkomista ei ole näytetty toteen esillä olevassa asiassa.

104 Näin ollen toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan rikkomista

105 Kantaja väittää, että sekä asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohta että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 2, 3 ja 6 kohta on muotoiltu preesensissä. Tästä seuraa sen mukaan, että henkilön kirjaamista riidanalaiseen luetteloon tai säilyttämistä tuossa luettelossa koskevan päätöksen ja tätä tarkoitusta varten huomioon otettavien terroritekojen välillä on oltava läheinen ja välitön ajallinen liittymä. Henkilö voidaan näin ollen kirjata luetteloon vain, jos häntä syytetään nykyisestä tai ainakin hiljattain toteutetusta terroritoiminnasta. Samoin henkilöä ei voida säilyttää luettelossa tarkistuksen jälkeen pelkästään aikaisempien tosiseikkojen perusteella.

106 Esillä olevassa asiassa päätös 2007/445 ei kuitenkaan perustunut mihinkään vuoden 2001 jälkeisiin tosiseikkoihin kantajaa koskevilta osin, ja kantaja oli esittänyt lukuisia seikkoja puolustuksekseen vuoden 2001 jälkeiseltä ajalta.

107 Tämän osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo samoin kuin neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta, että kantajan tulkinta asetuksen N:o 2580/2001 ja yhteisen kannan 2001/931 säännöksistä on liioitellun rajoittava ja ettei mikään näissä

säännöksissä estä kohdistamasta rajoittavia toimenpiteitä sellaisiin henkilöihin ja yhteisöihin, jotka ovat aikaisemmin toteuttaneet terroritekoja, siitä huolimatta, ettei olisikaan näyttöä, joka osoittaisi niiden toteuttavan nykyisin tällaisia tekoja tai osallistuvan tällaisiin tekoihin, mikäli tämä on olosuhteiden perusteella oikeutettua.

108 Ensinnäkin on todettava, toisin kuin kantaja väittää, että tätä näkemystä ei tueta kyseisten säännösten sanamuodossa. Vaikka onkin totta, että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 2 kohdassa käytetään preesensiä (”henkilöitä, jotka toteuttavat”) määriteltäessä, mitä tarkoitetaan ”terroritekoihin sekaantuneilla henkilöillä, ryhmillä ja yhteisöillä”, kyseessä on juridisille määritelmille ja tunnusmerkistöille ominainen yleinen merkitys eikä viittaus tiettyyn aikajaksoon. Sama pätee asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan ranskankielisessä versiossa (”les personnes – – commettant”) ja englanninkielisessä versiossa (”persons committing”) käytetyn partisiipin preesensin osalta, ja tämän toteamuksen vahvistaa se, että muissa kieliversioissa vastaava ilmaisu on muotoiltu preesensissä (”henkilöt, jotka tekevät – – terroriteon”; ks. erityisesti saksankielinen versio ”Personen, die eine terroristische Handlung begehen”, italiankielinen versio ”persone che commettono”, hollanninkielinen versio ”personen die een terroristische daad plegen” ja slovakinkielinen versio ”osôb, ktoré páchajú”. Lisäksi yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa sallitaan rajoittavien toimien kohdistaminen muun muassa terroriteoista tuomittuihin henkilöihin, mikä tarkoittaa normaalisti aikaisempaa terroritoimintaa eikä toimintaa, jota harjoitetaan aktiivisesti sillä hetkellä kun tämä toiminta todetaan sen tuomitsevassa päätöksessä. Lisäksi saman artiklan 6 kohdan mukaan luettelossa olevien henkilöiden ja yhteisöjen nimet tarkistetaan säännöllisin väliajoin vähintään kuitenkin kerran puolessa vuodessa sen varmistamiseksi, että niiden säilyttäminen luettelossa on perusteltua. Jotta tämä säännös ei menettäisi tehokasta vaikutustaan, on katsottava, että siinä mahdollistetaan sellaisten henkilöiden ja yhteisöjen säilyttäminen riidanalaisessa luettelossa, jotka eivät ole tehneet mitään uusia terroritekoja neuvoston suorittamaa tutkimista edeltävän yhden tai useamman puolivuotiskauden kuluessa, jos niiden säilyttäminen luettelossa on perusteltua kaikkien asian kannalta merkityksellisten seikkojen perusteella.

109 Toiseksi on korostettava, että asetuksessa N:o 2580/2001 ja yhteisessä kannassa 2001/931, samoin kuin Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1373 (2001), joka edellä mainituilla toimilla pannaan täytäntöön, tarkoituksena on torjua kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta uhkaava terroritoiminta. Tämän kansainväliselle yhteisölle olennaisen tärkeän tavoitteen saavuttaminen saattaisi

vaarantua, jos näissä säännöksissä tarkoitettuja varojen jäädyttämistoimia voitaisiin soveltaa vain sellaisiin henkilöihin, ryhmiin ja yhteisöihin, jotka tekevät nykyisin terroritekoja tai jotka ovat tehneet niitä aivan hiljattain.

110 Koska lisäksi näillä toimilla pyritään ennen kaikkea ennaltaehkäisemään tällaisten tekojen tekeminen tai niiden toistaminen, ne perustuvat pikemminkin nykyisen tai tulevan uhkan arviointiin kuin menneen toiminnan arvioimiseen.

111 Tämän osalta neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat selostaneet, että kokemus on osoittanut, että aiemmin terrorismiin osallistuneen järjestön toiminnan väliaikainen keskeyttäminen ei sellaisenaan takaa, ettei tämä järjestö minä hetkenä tahansa aloita tätä toimintaa uudelleen, eikä väkivallasta luopumista koskevaan ilmoitukseen voi välttämättä luottaa tässä asiayhteydessä. Näin voisi olla erityisesti silloin, kun tällaisen toiminnan puuttuminen on seurausta asetettujen seuraamusten tehokkuudesta, tai jos siitä on päätetty, koska kyseinen järjestö pyrkii saamaan seuraamukset poistetuiksi voidakseen jatkaa aikaisempaa terroritoimintaansa. Se saattaisi myös selittyä niillä vaikeuksilla, joita asianomaisella taholla on uusien terroritekojen tekemisessä toimivaltaisten viranomaisten toteuttamien ehkäisevien toimien vuoksi, taikka sillä, että tällaisten tekojen valmisteluun tarvitaan aikaa.

112 Koska nämä näkemykset eivät vaikuta kohtuuttomilta, on hyväksyttävä, että neuvostolla oleva laaja harkintavalta sellaisten seikkojen osalta, jotka se voi ottaa huomioon, kun se toteuttaa varojen jäädyttämistä koskevia toimenpiteitä tai päättää pysyttää voimassa tällaisen toimenpiteen (edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 159 kohta), kattaa myös sitä uhkaa koskevan arvioinnin, jota voi edelleen aiheutua järjestöstä, joka on aikaisemmin toteuttanut terroritekoja, siitä huolimatta, että sen terroritoiminta on lakkautettu tietyksi ajaksi tai jopa vaikuttaa kokonaan päättyneeltä.

113 Esillä olevassa asiassa se seikka, että neuvosto on viitannut kantajaa koskevilta osin yksinomaan aikaisempiin terroritekoihin ja vuotta 2001 edeltäviin tosiseikkoihin, ei riitä näin ollen sellaisenaan osoittamaan asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan rikkomista.

114 Sen selvittäminen, onko neuvosto kaikkien muiden asian kannalta merkityksellisten seikkojen valossa näin toimiessaan ylittänyt harkintavaltansa rajat, kuuluu neljännen kanneperusteen arvioinnin yhteyteen.

115 Edellä selostetusta seuraa, että kolmas kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Neljäs kanneperuste, joka koskee todistustaakkaa koskevien sääntöjen rikkomista ja selvitysaineiston ilmeisen virheellistä arviointia

Asianosaisten lausumat

116 Kantaja väittää, että asetuksen N:o 2580/2001 nojalla tehdyillä päätöksillä puututaan ilmeisellä ja vakavalla tavalla Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä ihmisoikeussopimus) 10 ja 11 artiklassa sekä ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan

1 artiklassa taattuihin oikeuksiin. Se vetoaa tämän osalta niihin hyvin vakaviin seurauksiin, joita sille aiheutuu päätöksestä 2007/445.

117 Näin ollen kantaja väittää yhtäältä, että neuvoston on näytettävä toteen, että kantajaa vastaan kohdistettujen toimien toteuttaminen perustuu lain säännöksiin, tapahtuu oikeutetun tavoitteen toteuttamiseksi ja on demokraattisessa yhteiskunnassa välttämätöntä.

118 Kantaja väittää toisaalta, että todistustaakka siitä, että sen varojen jäädyttäminen oli edelleen laillisesti perusteltua 28.6.2007, kuuluu neuvostolle ja että tätä koskevan näytön on vastattava rikosasioissa esitetyltä näytöltä vaadittua tasoa.

119 Kantaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävän osalta, että esillä olevan asian kaltaisissa olosuhteissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on tarkistettava objektiivisesti kaikki sekä neuvoston että kantajan esittämät tosiseikat sen selvittämiseksi, oliko neuvostolla perusteltuja syitä tehdä vuonna 2007 päätös 2007/445.

120 Kantaja väittää, että esillä olevassa asiassa päätös 2007/445 tehtiin kantajaa koskevilta osin sellaisten sille vastaisten, vuotta 2001 edeltävien asiakirjojen perusteella, jotka eivät olleet täsmällisiä, vakavia ja uskottavia, ja ettei kantajan puolustuksekseen toimittamia vuoden 2001 jälkeistä aikaa koskevia lukuisia asiakirjoja tutkittu asianmukaisesti.

121 Kantaja toteaa puolustuksekseen esittämiensä seikkojen osalta erityisesti, että sen johtajisto teki Ashraf Cityssä (Irak) kesäkuussa 2001 pidetyssä ylimääräisessä kokouksessa yksipuolisen päätöksen lopettaa järjestön aseelliset toiminnot Iranissa. Tämä päätös vahvistettiin kahdessa sääntömääräisessä kokouksessa syyskuussa 2001 ja vuonna 2003. Lukuun ottamatta muutamaa toimea, jotka toteutettiin sellaisten toimintayksiköitten toimesta, jotka eivät olleet saaneet viestiä ajoissa, kantaja ei ole

osallistunut vuoden 2001 kesästä lähtien mihinkään aseelliseen toimeen ja sen toimintayksiköt on lopullisesti lakkautettu. Lisäksi se on antanut Yhdistyneille Kansakunnille sekä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen hallituksille tiedot kaikkien tukikohtiensa sijainnista.

122 Kantaja viittaa lisäksi kanteensa liitteisiin 2 ja 6 sisältyviin asiakirjoihin, joista käy ilmi, että vuodesta 2001 lukien se itse ja kaikki sen jäsenet ovat vapaaehtoisesti luopuneet väkivallasta ja terrorismista, ovat luovuttaneet aseensa, ovat tehneet sopimuksen Irakin koalitiojoukkojen kanssa ja niiden on asianmukaisesti tunnustettu olevan ”suojelua nauttivia henkilöitä”.

123 Lopuksi kantaja korostaa sitä, ettei milloinkaan ole väitetty, että se olisi syyllistynyt vähäisimpäänkään terroritekoon Euroopan unionin alueella.

124 Neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta toteavat aluksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on selvästi todennut edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamassaan tuomiossa (135 kohta), että varojen jäädyttämistä ei voida pitää rikosoikeudellisena seuraamuksena.

125 Tämän jälkeen neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta toteavat, että varojen jäädyttäminen ei loukkaa ilmaisunvapautta ja yhdistymisvapautta koskevia oikeuksia, koska näihin oikeuksiin kohdistuvat väitetyt rajoitukset ovat viranomaisten päätöksen tahaton tai satunnainen seuraus. Varojen jäädyttäminen ei myöskään loukkaa omistusoikeuden ydinsisältöä (asia T-315/01, Kadi v. neuvosto ja komissio, tuomio 21.9.2005, Kok. 2005, s. II-3649, 248 kohta). Joka tapauksessa neuvosto katsoo, että ihmisoikeussopimuksen 10 ja 11 artiklaa tai ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklaa ei ole rikottu, koska esillä olevan asian kohteena olevat toimet

perustuvat lain säännökseen, niillä tavoitellaan terrorismin torjumista koskevaa oikeutettua tavoitetta ja ne ovat demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömiä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

126 Näin ollen neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta katsovat, että yhteisöjen tuomioistuimissa normaalisti sovellettavan säännön mukaisesti (ks. tämän osalta asia T-106/95, FFSA ym. v. komissio, tuomio 27.2.1997, Kok. 1997, s. II-229, 115 kohta ja asia T-48/00, Corus UK v. komissio, tuomio 8.7.2004, Kok. 2004, s. II-2325, 125 kohta) kantajan tehtävänä on näyttää toteen väitteensä, jonka mukaan päätökseen 2007/445 liittyy ilmeinen arviointivirhe. Yhdistynyt kuningaskunta toteaa tämän osalta erityisesti, että kyseiseen päätökseen sovelletaan laillisuusolettamaa ja että sen pätevyys on riitautettu siviilioikeudellisessa menettelyssä, joten todistustaakka on kantajalla ja näytön on vastattava siviiliasioissa esitetyltä näytöltä vaadittua tasoa. Lisäksi missään asian kannalta merkityksellisissä säännöksissä ei säädetä käänteisestä tai kevennetystä todistustaakasta.

127 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan ulottuvuuden osalta neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta viittaavat edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annettuun tuomioon (159 kohta), Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiassa James, 21.2.1986 antamaan tuomioon (A-sarja, nro 98) ja julkisasiamies Jacobsin asiassa C-84/95, Bosphorus, antamaan ratkaisuehdotukseen (tuomio 30.7.1996, Kok. 1996, s. I-3953, I-3956, 65 kohta). Näin ollen neuvosto ja Yhdistynyt kuningaskunta toteavat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa korvata neuvoston arviointia omalla arvioinnillaan kantajaa koskevista tosiseikoista ja näytöstä. Tämä pätee niiden mukaan erityisesti niiden olosuhteiden arvioinnin osalta, joissa lainsäätäjä voi päättää, onko – ja milloin – rajoittavien toimenpiteiden soveltaminen lopetettava. Tämän osalta Yhdistynyt kuningaskunta korostaa, että koska päätöksenteosta vastuussa olevilla tahoilla on mahdollisuus saada laaja valikoima lausuntoja turvallisuutta ja terrorismia koskevalla alalla, mistä, jos niitä ei arvioida asianmukaisesti, voi olla vakavia seurauksia, niillä on oikeus omaksua turvaava lähestymistapa näihin seurauksiin liittyvän riskin arvioinnissa. Tässä asiayhteydessä niiden päätöksille on annettava merkittävä painoarvo ja arvovalta. Erityisesti kansallisten tuomioistuinten ja yhteisöjen tuomioistuinten ei pitäisi ”muodostaa omaa näkemystään” kyseisen päätöksen perusteista.

128 Neuvosto viittaa tässä yhteydessä vastauksena kolmanteen kanneperusteeseen esittämiinsä huomautuksiin ja toteaa, että se on asianmukaisesti arvioinut merkityksellistä näyttöä esillä olevassa asiassa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

129 Aluksi on todettava vastauksena kantajan väitteisiin, että pääasiassa esillä olevien toimenpiteiden kaltaiset varojen jäädyttämistä koskevat toimet perustuvat lain säännöksiin eli Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmaan 1373 (2001) ja asetukseen N:o 2580/2001. Kuten näiden säädösten johdanto-osasta käy ilmi, näillä toimenpiteillä on terrorismin torjuntaa koskeva oikeutettu tavoite. Lisäksi turvallisuusneuvosto on kyseisen päätöslauselman 1373 (2001) johdanto-osassa vahvistanut tarpeen torjua kaikin keinoin Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisesti kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta uhkaavaa terroritoimintaa, ja on katsonut, että valtioiden pitäisi täydentää kansainvälistä yhteistyötä toteuttamalla ylimääräisiä toimenpiteitä, erityisesti varoja jäädyttämällä, voidakseen ehkäistä ennakolta ja tukahduttaa alueellaan kaikin laillisin keinoin terroritekojen rahoituksen ja valmistelun. Jotta tätä toteamusta, joka velvoittaa koko kansainvälistä yhteisöä, ei asetettaisi kyseenalaiseksi, kyseisten toimenpiteiden on näin ollen katsottava olevan demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömiä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

130 Joka tapauksessa on todettava, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo todennut edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion 115 ja 116 kohdassa, että sellaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, jotka voivat vaikuttaa siihen, miten varojen jäädyttämistä koskevaa toimenpidettä sovelletaan henkilöön, ryhmään tai yhteisöön, määritetään asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa. Tämän säännöksen mukaan neuvosto laatii yksimielisesti luettelon niistä henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joihin tätä asetusta sovelletaan, sekä tarkastelee ja muuttaa sitä yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan määräysten mukaisesti. Kyseinen luettelo on näin ollen laadittava yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan määräysten mukaisesti tarkkojen tietojen tai sellaisten asiaan liittyvien seikkojen

perusteella, jotka osoittavat, että toimivaltainen viranomainen on tehnyt kyseisiä henkilöitä, ryhmiä tai yhteisöjä koskevan päätöksen, riippumatta siitä, koskeeko päätös terroritekoa, sen yritystä, siihen osallistumista tai sen edistämistä koskevan tutkinnan tai syytteeseenpanon aloittamista luotettavien ja uskottavien todisteiden tai näytön perusteella tai tällaisista teoista tuomitsemista. ”Toimivaltaisella viranomaisella” tarkoitetaan oikeusviranomaista, tai jos oikeusviranomaisilla ei ole toimivaltaa tällä alalla, vastaavaa asiassa toimivaltaista viranomaista. Lisäksi yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan säännösten mukaan luettelossa olevien henkilöiden ja yhteisöjen nimet tarkistetaan säännöllisin väliajoin, vähintään kuitenkin kerran puolessa vuodessa, sen varmistamiseksi, että niiden säilyttäminen luettelossa on perusteltua.

131 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion 117 kohdassa näistä säännöksistä, että menettely, joka voi johtaa asiaa koskevaan lainsäädäntöön perustuvaan varojen jäädyttämiseen, tapahtuu kahdella tasolla, eli kansallisella tasolla ja yhteisön tasolla. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen, tavallisesti oikeusviranomaisen, on ensiksi tehtävä asianomaisen osalta päätös, joka vastaa yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan mukaista määritelmää. Jos kyse on tutkinnan tai syytteeseenpanon aloittamisesta, sen on tapahduttava luotettavien ja uskottavien todisteiden tai näytön perusteella. Toisessa vaiheessa neuvoston on yksimielisesti päätettävä asianomaisen sisällyttämisestä riidanalaiseen luetteloon sellaisten tarkkojen tietojen tai asiaan liittyvien seikkojen perusteella, jotka osoittavat, että edellä tarkoitettu päätös on tehty. Neuvoston on tämän jälkeen tarkistettava säännöllisin väliajoin ja vähintään kerran puolessa vuodessa, että asianomaisen säilyttäminen luettelossa on yhä perusteltua. Tältä osin on ilmeistä, että sen tarkistaminen, että on olemassa edellä mainittua määritelmää vastaava kansallisen viranomaisen päätös, on olennainen ennakkoedellytys sille, että neuvosto voi tehdä varojen jäädyttämistä koskevan alkuperäisen päätöksen, kun taas sen tarkistaminen, mitä seurauksia kyseisestä päätöksestä on kansallisella tasolla, on välttämätöntä silloin, kun on kyse varojen jäädyttämistä koskevan myöhemmän päätöksen tekemisestä.

132 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion 123 kohdassa, että jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten välisiä suhteita säännellään EY 10 artiklan nojalla lojaalia yhteistyötä koskevilla vastavuoroisilla velvoitteilla (ks. asia C-339/00, Irlanti v. komissio, tuomio 16.10.2003, Kok. 2003, s. I-11757, 71 ja 72 kohta oikeuskäytäntö-

viittauksineen). Tätä periaatetta on sovellettava yleisesti, ja se velvoittaa myös Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastolla säännellyn rikosasioissa tehtävän poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön (jota kutsutaan yleisesti nimellä "oikeus- ja sisäasiat") (OSA) osalta, joka lisäksi perustuu täysin jäsenvaltioiden ja toimielinten väliseen yhteistyöhön (asia C-105/03, Pupino, tuomio 16.6.2005, Kok. 2005, s. I-5285, 42 kohta).

133 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion 124 kohdassa, että kun kyse on yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan ja asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan eli sellaisten säännösten soveltamisesta, joilla terrorismin torjunnan osalta luodaan erityinen yhteistyömuoto neuvoston ja jäsenvaltioiden välillä, tämä periaate merkitsee neuvostolle velvollisuutta nojautua niin pitkälle kuin mahdollista toimivaltaisen kansallisen viranomaisen arviointiin – ainakin jos kyse on oikeusviranomaisesta – niiltä osin kuin on kyse sellaisten "luotettavien ja uskottavien todisteiden tai näytön" olemassaolosta, joiden perusteella kansallisen viranomaisen päätös tehdään.

134 Edellä esitetystä seuraa, että vaikka todistustaakka siitä, että jonkin henkilön, ryhmän tai yhteisön varojen jäädyttäminen on merkityksellisen säännöstön nojalla laillisesti perusteltua tai säilyy perusteltuna, kuuluu neuvostolle, kuten kantaja on asianmukaisesti todennut, tämän todistustaakan tarkoitus on suhteellisen rajallinen varojen jäädyttämistä koskevan yhteisön menettelyn tasolla (ks. analogisesti edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 126 kohta, jossa oli kyseessä puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen tarkoitus tässä samassa menettelyssä). Kun kyse on varojen jäädyttämistä koskevasta alkuperäisestä päätöksestä, todistustaakka edellyttää lähtökohtaisesti sellaisia tarkkoja tietoja tai asiaan liittyviä seikkoja, jotka osoittavat, että toimivaltainen viranomainen on tehnyt kyseisen asianomaisen osalta yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa annettua määritelmää vastaavan päätöksen. Kun kyse on varojen jäädyttämistä koskevasta myöhemmästä päätöksestä asian tarkistamisen jälkeen, todistustaakka koskee pääasiallisesti sitä, onko varojen jäädyttäminen edelleen perusteltua kaikkien asian kannalta merkityksellisten seikkojen ja erityisesti toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kyseisen päätöksen osalta toteuttamien seurausten perusteella.

135 Edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI annetun tuomion 145, 146 ja 151 kohdasta seuraa, että kun neuvosto tekee yksimielisesti asetukseen N:o 2580/2001 perustuvan varojen jäädyttämistä koskevan päätöksen, se ei toimi sidotun toimivallan perusteella, ja sillä on harkintavaltaa arvioida niitä syitä, joiden vuoksi asianomaiseen on kohdistettava tällainen toimenpide.

136 Tämän osalta on kuitenkin täsmennettävä, että kun neuvoston on arvioitava, onko jonkin henkilön, ryhmän tai yhteisön varojen jäädyttäminen perusteltua tai säilyykö se perusteltuna, olennaista on sen näkemys tai arviointi siitä vaarasta, että tällaisen toimenpiteen puuttuessa kyseisiä varoja voitaisiin käyttää terroritekojen rahoitukseen ja valmisteluun (ks. edellä 129 kohta).

137 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut edellä 1 kohdassa mainitussa asiassa OMPI antamansa tuomion 159 kohdassa omasta roolistaan, että neuvostolla on laaja harkintavalta sellaisten seikkojen osalta, jotka se voi ottaa huomioon, kun se toteuttaa taloudellisia ja rahoituksellisia seuraamuksia merkitseviä toimenpiteitä EY 60, EY 301 ja EY 308 artiklan nojalla yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan osalta hyväksytyn yhteisen kannan mukaisesti. Tämä harkintavalta koskee erityisesti sellaisten tarkoituksenmukaisuuteen liittyvien näkökohtien arviointia, joihin tällaiset päätökset perustuvat.

138 On kuitenkin todettava, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsookin, että neuvostolla on harkintavaltaa asiassa, tämä ei kuitenkaan tarkoita, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pidättäydyttävä valvomasta kyseisen toimielimen merkityksellisistä tosiseikoista tekemää tulkintaa. Yhteisöjen tuomioistuinten on paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, muodostavatko nämä todisteet merkityksellisten seikkojen kokonaisuuden, joka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty. Tässä valvonnassa yhteisöjen tuomioistuinten tehtävänä ei kuitenkaan ole korvata omalla tarkoituksenmukaisuutta koskevalla arvioinnillaan neuvoston arviointia (ks. analogisesti asia C-525/04 P, Espanja v. Lenzing, tuomio 22.11.2007, Kok. 2007, s. I-9947, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

139 Lisäksi on todettava, että kun yhteisön toimielimellä on laaja harkintavalta, tiettyjen menettelyllisten takeiden noudattamisen valvonta on erityisen tärkeää. Yhteisöjen tuomioistuin on tältä osin täsmentänyt, että näihin takeisiin kuuluvat toimivaltaisen toimielimen velvoite tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat sekä perustella päätöksensä riittävällä tavalla (ks. edellä 138 kohdassa mainittu asia Espanja v. Lenzing, tuomion 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

140 Esillä olevan kanneperusteen yhteydessä kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta selvittämään, oliko neuvostolla esillä olevan asian olosuhteissa ja otettaessa huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, joihin sekä neuvosto että kantaja ovat vedonneet, perusteltuja syitä voidakseen tehdä vuonna 2007 päätöksen 2007/445 kantajaa koskevilta osin (ks. edellä 119 kohta).

141 Tällainen selvitys on niiden tavoitteiden valossa, joihin asian kannalta merkityksellisissä säännöksissä pyritään (ks. edellä 130, 135 ja 136 kohta), kiistatta sen valvonnan rajoissa, jota yhteisöjen tuomioistuimet voivat harjoittaa asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan nojalla tehtyjen varojen jäädyttämistä koskevien päätösten osalta. Se vastaa pääasiallisesti ilmeistä arviointivirhettä koskevaa valvontaa (edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 159 kohta). Neuvosto tai Yhdistynyt kuningaskunta eivät myöskään väitä esillä olevassa asiassa, että tällainen valvonta ylittäisi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle oikeuskäytännössä taloudellisia ja rahoituksellisia seuraamuksia merkitsevien toimenpiteiden kaltaisella alalla tunnustetun valvonnan tason.

142 Esillä olevassa asiassa 30.1.2007 päivätystä neuvoston kirjeestä, ensimmäisestä tiedonantokirjeestä ja kumpaankin näistä kahdesta kirjeestä liitetyistä perusteluista käy ilmi, että neuvosto on pääasiallisesti tukeutunut siihen seikkaan, että Home Secretaryn määräys, joka vastasi sen mukaan yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan määritelmää, oli edelleen voimassa, vaikka siitä voitiin vuoden 2000 Terrorism Actin nojalla tehdä valitus (judicial review). Lisäksi ensimmäisestä tiedonantokirjeestä ja siihen liitetyistä perusteluista käy ilmi, että neuvosto on

ottanut huomioon kantajan esittämät huomautukset ja sen puolustuksekseen esittämät seikat vuoden 2001 jälkeiseltä ajalta mutta että se katsoi, etteivät ne oikeuttaneet kantajan pyyntöä tulla poistetuksi riidanalaisesta luettelosta. Erityisesti neuvosto hylkäsi väitteen, jonka mukaan varojen jäädyttämistä koskeva päätös oli oikeutettua pysyttää voimassa vain, jos asianomainen tuolla hetkellä toteutti tai yritti toteuttaa terroritekoja.

143 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tällä tavoin huomioon otettujen kaikkien merkityksellisten seikkojen valossa neuvostolla oli perusteltuja syitä ja riittävästi näyttöä voidakseen tehdä kanteen kohteena olevan päätöksen kantajaa koskevilta osin, se ei ole tehnyt ilmeistä virhettä näiden tietojen arvioinnissa ja se on näin ollen perustellut riittävin oikeudellisin perustein kantajan säilyttämistä riidanalaisessa luettelossa.

144 Ensinnäkin on todettava, että Home Secretaryn määräys näyttää asian kannalta merkityksellisen kansallisen lainsäädännön valossa olevan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tekemä päätös, joka vastaa yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan määritelmää. Kantaja ei ole asettanut tätä luonnehdintaa kyseenalaiseksi esillä olevassa asiassa.

145 Toiseksi väitteestä, jonka mukaan kanteen kohteena oleva päätös on tehty kantajaa koskevilta osin sellaisten sille vastaisten asiakirjojen perusteella, jotka eivät olleet täsmällisiä, vakavia ja uskottavia, on todettava, että edellä 133 ja 134 kohdassa viitatuista periaatteista seuraa, että neuvostolla ei ollut ainoastaan perusteita vaan myös velvollisuus pysyttäytyä niin paljon kuin mahdollista toimivaltaisen kansallisen viranomaisen arvioinnissa, erityisesti niiden ”tarkkojen tietojen tai sellaisten asiaan liittyvien seikkojen” osalta, joihin sen päätös perustui. Vaikka onkin totta, että tämä kansallinen viranomainen ei ollut oikeusviranomainen, se seikka, että päätöksestä voitiin valittaa, sekä se, että joko tällaista valitusta ei ollut tehty tai se ei ollut johtanut kantajalle myönteiseen ratkaisuun, asetti neuvoston samaan asemaan.

146 Kolmanneksi on todettava, että edellä 145 kohdassa esitettyjä näkemyksiä vastaavat näkemykset soveltuvat väitteeseen, jonka mukaan kanteen kohteena oleva päätös tehtiin kantajaa koskevilta osin sellaisten sille vastaisten asiakirjojen perusteella, jotka olivat peräisin vuotta 2001 edeltävältä ajalta ja kantajan puolustuksekseen myöhemmältä ajalta esittämiä asiakirjoja tutkimatta. Koska Home Secretaryn määräyksestä voitiin milloin tahansa vuodesta 2001 lähtien valittaa sisäisessä oikeudessa joko tekemällä tästä päätöksestä suoraan valitus tai valittamalla välillisesti Home Secretaryn myöhemmästä päätöksestä, jolla kieltäydytään peruuttamasta tai kumoamasta tätä päätöstä, neuvoston oli perusteltua pitää omassa arvioinnissaan ratkaisevana sitä seikkaa, että tämä määräys oli edelleen voimassa.

147 Neljänneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kantajalle vastaisten ja sen puolustuksekseen esittämien seikkojen vertailun osalta, että neuvosto toimii asianmukaisesti ja huolellisesti, kun tämä toimielin esillä olevan asian kaltaisessa tilanteessa, jossa toimivaltaisen kansallisen hallintoviranomaisen päätöksestä, johon varojen jäädyttämistä koskeva yhteisön päätös perustuu, voidaan kansallisen oikeuden nojalla tehdä valitus tai tällainen valitus on tehty, pääasiallisesti kieltäytyy ottamasta kantaa asianosaisen tällaisen valituksen tueksi esittämien aineellisten väitteiden perusteltavuuteen ennen kuin päätöstä koskevien menettelyjen lopputulos on selvillä. Muussa tapauksessa olisi vaarana, että neuvoston poliittisena tai hallinnollisena toimielimenä tekemä arviointi olisi ristiriidassa tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja koskevilta osin toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen arvioinnin kanssa.

148 Viidenneksi on vielä todettava, että väitteestä, jonka mukaan kantajaa ei ole milloinkaan syytetty mistään terroritoiminnasta Euroopan unionin alueella, riittää kun todetaan, että asetuksessa N:o 2580/2001 ei säädetä mitään siitä, että varojen jäädyttämistä koskevien päätösten tekemisen edellytyksenä olisi, että tuossa asiayhteydessä todetut terroriteot olisi toteutettu kyseisellä alueella. Tällainen edellytys olisi lisäksi turvallisuusneuvoston sen päätöslauselman 1373 (2001) tarkoituksen ja tavoitteen vastaista, jonka johdanto-osassa mainitaan erityisesti ”periaate, jonka yleiskokous on ilmaissut lokakuussa 1970 antamassaan julistuksessa (2625 XXV) ja jonka turvallisuusneuvosto on vahvistanut päätöslauselmassaan 1189 (1998), eli että jokaisella valtiolla on velvollisuus pidättäytyä toteuttamasta, edistämästä ja avustamasta terroritekoja toisen valtion alueella sekä osallistumasta tällaisiin tekoihin, samoin kuin sallimasta alueellaan toimintoja, jotka toteutetaan tällaisten tekojen tekemistä varten”, ja kehotetaan valtioita ”tukahduttamaan alueellaan kaikin laillisin keinoin terroritekojen rahoitus ja valmistelu”.

149 Näin ollen neljäs valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Viides kanneperuste, joka koskee toimivallan ylittämistä tai harkintavallan väärinkäyttöä

150 Kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt päätöksen 2007/445 kantajaa koskevilta osin olosuhteissa, joihin liittyy toimivallan ylittäminen tai harkintavallan väärinkäyttö. Sen mukaan neuvosto oli etukäteen päättänyt säilyttää kantajan riidanalaisessa luettelossa kantajan vuodesta 2001 lukien täysin vapauttavista seikoista huolimatta pelkästään sillä perusteella, että neuvosto halusi tyynnyttää Iranin nykyisiä hallitsijoita.

151 Tämän osalta yhteisöjen tuomioistuin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat useaan kertaan todenneet, että toimenpidettä tehtäessä harkintavaltaa on käytetty väärin ainoastaan silloin, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että toimenpide on tehty yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi tai perustamissopimuksessa asian käsittelyjärjestykseksi erityisesti määrätyn menettelyn välttämiseksi (asia C-210/03, Swedish Match, tuomio 14.12.2004, Kok. 2004, s. I-11893, 75 kohta ja asia T-158/99, Thermenhotel Stoiser Franz ym. v. komissio, tuomio 13.1.2004, Kok. 2004, s. II-1, 164 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

152 Esillä olevassa asiassa mikään asiakirjoihin sisältyvä seikka ei kuitenkaan tue ajatusta, jonka mukaan menettely, joka johti päätöksen 2007/445 tekemiseen, olisi aloitettu muussa kuin terrorismin ja sitä koskevan rahoituksen torjumista koskevassa tarkoituksessa. Erityisesti kantajan väitteellä, jonka mukaan kyseinen päätös olisi tehty kantajaa koskevilta osin pelkästään tarkoituksena tyynnyttää Iranin nykyisiä hallitsijoita, pyritään vain riitauttamaan neuvoston perustelut, eikä sitä ole tuettu millään objektiivisella näytöllä.

153 Näin ollen viides kanneperuste on hylättävä.

154 Koska yksikään kantajan päätöksen 2007/445 kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi esittämistä kanneperusteista ei ole menestynyt, kyseinen kumoamisvaatimus on hylättävä perusteettomana.

Päätöksen 2007/868 kumoamista koskeva vaatimus

Asianosaisten lausumat

155 Kantaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 11.1.2008 toimittamassaan kirjeessä, että sen päätöksen 2007/445 osittaista kumoamista koskevan vaatimuksen tueksi esittämät kanneperusteet ovat merkityksellisiä myös sen esittämän, päätöksen 2007/868 osittaista kumoamista koskevan vaatimuksen osalta.

156 Kantaja toteaa erityisesti, että POAC on Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin perustama erityinen valituslautakunta, jolle voidaan tehdä valitus Home Secretaryn päätöksistä, joilla jonkin järjestön todetaan olevan terrorismiin sekaantunut kielletty järjestö tai kieltäydytään poistamasta tällainen toteamus.

157 POAC totesi 30.11.2007 tekemällään päätöksellä, että 1.9.2006 tehty Home Secretaryn päätös, jolla kieltäydyttiin poistamasta toteamusta, jonka mukaan kantaja oli terrorismiin sekaantunut kielletty järjestö, oli virheellinen (ks. edellä 22 kohta). Se ei myöskään myöntänyt Home Secretarylle lupaa saada valittaa tästä päätöksestä Court of Appealiin. Lisäksi Home Secretarylla ei ole tällaisen Court of Appealiin tehtävän valituksen yhteydessä oikeutta riitauttaa POAC:n tosiseikkoja koskevia toteamuksia.

158 Esillä olevassa asiassa POAC on kantajan mukaan tutkinut Home Secretaryn esittämän luottamuksellisen ja ei-luottamuksellisen selvitysaineiston ja se on kuulustellut suljetuin ovin todistajaa, joka oli kutsuttu Home Secretaryn nimissä. Sen tosiseikkoja koskevista toteamuksista käy ilmi, että kaikki kantajan päätöksen 2007/445 antamiseen johtaneen menettelyn kuluessa esittämät tosiseikat olivat oikeita ja ettei minkään tosiseikkojen perusteella voitu osoittaa, että kantaja olisi edelleen terrorismiin sekaantunut järjestö. Sama pätee sen mukaan päätöksen 2007/868 tekemisen osalta.

159 Näin ollen kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt päätöksen 2007/868 tietoisena sekä POAC:n päätöksestä ja sen tosiseikkoja koskevista toteamuksista että myös siitä, että POAC oli evännyt Home Secretaryn valituslupapyynnön Court of Appealiin, ja sen tiedossa oli myös POAC:n tässä hylkäävässä päätöksessä käyttämä sanamuoto.

160 Se väittää, että vaikka Home Secretary on esittänyt Court of Appealille POAC:n päätöstä koskevan uuden valituslupapyynnön, mihin sillä oli oikeus, päätös 2007/868 perustuu kuitenkin kantajaa koskevilta osin ainoastaan 28.3.2001 tehtyyn Home Secretaryn määräykseen, eikä siinä oteta millään tavalla huomioon POAC:n päätöstä.

161 Kantajan mukaan nämä seikat osoittavat, että päätös 2007/868 on ilmeisen virheellinen ja lisäksi siihen liittyy harkintavallan väärinkäyttö kantajaa koskevilta osin.

162 Neuvosto ei ole esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 15.1.2008 toimittamissaan huomautuksissa mitään näkemyksiä POAC:n päätöksen merkityksellisyydestä esillä olevassa oikeudenkäynnissä.

163 Neuvosto on suullisessa käsittelyssä viitannut POAC:n tosiseikkoja koskeviin toteamuksiin ja todennut, että vaikka niiden olisi katsottava olevan täsmällisiä ja yleisesti paikkansapitäviä, voitiin kuitenkin kohtuullisesti katsoa, että kantaja oli sekaantunut asetuksessa N:o 2580/2001 tarkoitettuihin terroritekoihin ja että näin ollen sen varojen jäädyttäminen oli perusteltua. Neuvosto väitti lisäksi, että vaikka se olikin ottanut huomioon Home Secretaryn Court of Appealille esittämän pyynnön saada valittaa POAC:n päätöksestä, se ei yksinkertaisesti ollut päättänyt odottaa tätä valitusta koskevaa ratkaisua ennen kantajan tilanteen uudelleenarvioimista.

164 Komissio väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.1.2008 toimittamissaan huomautuksissa, että tällä hetkellä olisi ennenaikaista vetää POAC:n päätöksestä johtopäätöksiä yhteisön tasolla. Sen mukaan on syytä odottaa Court of Appealin ratkaisua Home Secretaryn valituslupapyyntöön ja tämän jälkeen on mahdollisesti odotettava Court of Appealiin mahdollisesti tehtävän valituksen ratkaisemista sekä House of Lordsiin mahdollisesti tehtävän lopullisen muutoksenhaun ratkaisua ennen kuin ratkaistaan, onko kyseisellä päätöksellä vaikutusta yhteisön tasolla tehtyjen päätösten laillisuuteen.

165 Yhdistynyt kuningaskunta muistuttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.1.2008 toimittamissaan huomautuksissa, että joka tapauksessa Home Secretaryn 28.3.2001 antama määräys on edelleen voimassa. Näin ollen tämä määräys on riittävä oikeusperusta neuvoston tekemälle päätökselle 2007/868 kantajaa koskevilta osin. Yhdistynyt kuningaskunta toteaa lisäksi, että vuoden 2000 Terrorism Actin 6 §:n 3 momentin nojalla POAC:n päätös ei velvoita Home Secretarya poistamaan kantajaa neuvoston laatimaa luetteloa vastaavasta kansallisesta luettelosta ennen kuin kaikki muutoksenhakukeinot on käytetty, mukaan luettuna muutoksenhaku House of Lordsiin.

166 Yhdistynyt kuningaskunta esittää väliintulokirjelmässään lisäksi, että neuvosto on tehnyt päätöksen 2007/868 tietoisena POAC:n päätöksestä ja tätä seuranneesta Home

Secretaryn päätöksestä valittaa tästä päätöksestä. Asiaa käsiteltiin Court of Appealissa sekä valituslupapyynnön että pääasian osalta 18.–20.2.2008.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

167 Päätöksen 2007/868 osittaista kumoamista koskevan vaatimuksen yhteydessä osapuolet ovat keskittäneet väitteensä koskemaan pääasiallisesti edellä 22 kohdassa mainitun POAC:n päätöksen merkityksellisyyttä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esillä olevassa asiassa harjoittaman laillisuusvalvonnan yhteydessä.

168 Tuossa päätöksessä POAC muun muassa totesi, että Home Secretaryn 1.9.2006 tekemään päätökseen, jolla kieltäydyttiin poistamasta toteamusta, jonka mukaan kantaja oli terrorismiin sekaantunut kielletty järjestö, sisältyvä toteamus, jonka mukaan kantaja oli edelleen tuona ajankohtana vuoden 2000 Terrorism Actissa tarkoitettu ”terrorismiin sekaantunut” (concerned in terrorism) järjestö, oli virheellinen. POAC:n arvion mukaan tuo tarkoittaa, että kukaan järkevä henkilö ei olisi voinut päätyä tällaiseen ratkaisuun ja että päinvastoin kuka tahansa järkevä henkilö olisi päätynyt päinvastaiseen ratkaisuun Home Secretaryn käytettävissä olevien seikkojen perusteella.

169 Tämän osalta on todettava, että POAC on tehnyt pääasiallisista tosiseikkoja koskevista toteamuksistaan ja oikeudellisista johtopäätöksistään päätöksensä 347–349 kohdassa seuraavan yhteenvedon:

”347. – – Asiassa on tutkittava kaikki aineisto, joka oli tai joka olisi kohtuullisesti voinut olla [Home Secretaryn] käytettävissä, sen selvittämiseksi, saattoiko se perustellusti

katsoa, että PMOI oli sekaantunut terrorismiin. Kaikki aineisto on tutkittu niin huolellisesti kuin katsotaan olevan asianmukaista asian arvioimiseksi.

348. Asiassa on jo selostettu yksityiskohtaisesti johtopäätökset esillä olevasta aineistosta. Valituslautakunta katsoo, että aineiston huolellisen tutkimisen perusteella on päädyttävä seuraavaan ratkaisuun:

348.1. Vuoden 2002 toukokuussa tapahtuneesta yksittäisestä välikohtauksesta muodostuvaa mahdollista poikkeusta lukuun ottamatta PMOI ei ole osallistunut terroritekoihin Iranissa eikä missään muuallakaan elokuusta 2001 lukien;

348.2. Vaikka PMOI:llä olisi ollut tiettynä ajanjaksona sotilaallinen komentorakenne Iranissa, selvitysaineistosta käy ilmi, että tällainen rakenne oli lakkautettu (viimeistään) vuoden 2002 loppuun mennessä;

348.3. Vaikka vuodelta 2002 peräisin olevien kolmen raportin voitaisiin katsoa olevan [vuoden 2000 Terrorism Actin] 3 §:n 5 momentin c kohdan nojalla [terrorismin] ihannointia, kaikki tällainen toiminta oli päättynyt vuoden 2002 elokuuhun mennessä;

348.4. PMOI riisuttiin aseista toukokuussa 2003;

348.5. Asiaan ei liity aineistoa, josta kävisi ilmi, että PMOI olisi hankkinut tai yrittänyt hankkia aseita tai muodostaa muulla tavoin mitään sotilaallista kapasiteettia siitä huolimatta, että se olisi kyennyt tähän toukokuusta 2003 lukien;

348.6. Asiaan ei myöskään liity aineistoa, josta kävisi ilmi, että PMOI olisi yrittänyt värvätä tai kouluttaa jäseniään aseellisiin tai terroritekoihin.

Tiivistetysti voidaan todeta, ettei asiaan liity mitään näyttöä siitä, että PMOI olisi vuodesta 2003 lähtien missään vaiheessa pyrkinyt luomaan uudestaan mitään rakennetta, joka kykenisi toteuttamaan tai tukemaan terroritekoja. Asiaan ei liity mitään näyttöä mistään yrityksestä valmistautua terrorismiin. Asiaan ei liity mitään näyttöä siitä, että toisia henkilöitä olisi kannustettu toteuttamaan terroritekoja. Asiaan ei myöskään liity aineistoa, jonka perusteella voitaisiin perustella näkemystä, että PMOI olisi ollut 'muulla tavalla sekaantunut terrorismiin' kyseisen päätöksen tekemishetkellä syyskuussa 2006. Vuoden 2003 toukokuun jälkeisen ajan osalta ei voida katsoa, että kyseessä olisi ollut 'pelkkä toimettomuuskausi', niin kuin [Home Secretary] on esittänyt päätöstä koskevassa kirjeessään. Asiaa koskevasta aineistosta on käynyt ilmi, ettei sotakoneistoa ollut enää olemassa Irakissa, Iranissa eikä missään muuallakaan ja ettei PMOI ollut yrittänyt palauttaa sitä.

349. Näissä olosuhteissa ainoa näkemys, johon kohtuullinen päätöksentekijä olisi perustellusti voinut päätyä syyskuussa 2006 tai sen jälkeen, on, että PMOI ei täyttänyt enää mitään niistä edellytyksistä, jotka ovat tarpeen sitä koskevan kiellon pysyttämiseksi voimassa. Toisin sanoen käytettävissä olevan aineiston perusteella on katsottava, että PMOI ei ollut syyskuussa 2006 eikä ole tälläkään hetkellä sekaantunut terrorismiin."

170 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo erityisesti edellä 130–139 kohdassa selostetuista syistä, että POAC:n päätöksellä on huomattava merkitys esillä olevan asian kannalta.

171 Kyseessä on näet ensimmäinen toimivaltaisen oikeusviranomaisen päätös, jolla ratkaistaan asiaan soveltuvan kansallisen lainsäädännön nojalla Home Secretaryn sen päätöksen laillisuus, jolla se kieltäytyi peruuttamasta 28.3.2001 tekemäänsä määräystä,

jonka perusteella neuvosto teki sekä alkuperäisen kantajan varojen jäädyttämistä koskevan päätöksen että kaikki myöhemmät päätökset, joista viimeisimpänä oli päätös 2007/868.

172 POAC:n päätös on näin ollen kiistattomasti 28.3.2001 tehdyn Home Secretaryn määräyksen seurauksena kansallisella tasolla toteutettu toimi.

173 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo todennut, että tällaisten seurausten tarkistaminen on välttämätöntä silloin, kun on kyse varojen jäädyttämistä koskevan myöhemmän päätöksen tekemisestä (ks. edellä 131 kohta).

174 Siitä, missä määrin neuvosto on saanut tiedon POAC:n päätöksestä ja on ottanut sen huomioon päätöstä 2007/868 tehdessään, neuvoston ja Yhdistyneen kuningaskunnan esittämistä selostuksista sekä osapuolten vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteuttamiin prosessinjohtotoimiin toimittamista kyseistä menettelyä koskevista asiakirjoista käy ilmi seuraavaa:

– Yhdistyneen kuningaskunnan edustaja ilmoitti 13.11.2007 suullisesti yhteistä kantaa 2001/931 käsittelevän neuvoston työryhmän (jäljempänä YK 931-työryhmä) jäsenille, että POAC antaisi ratkaisunsa kantajaa koskevassa asiassa 30.11.2007 ja että Yhdistynyt kuningaskunta tulisi määrittämään tuon päätöksen perusteella kantansa siitä, oliko asianomaisen katsottava olevan kielletty järjestö.

– Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 3.12.2007 sähköpostitse neuvoston portugalilaiselle puheenjohtajamaalle POAC:n päätöksestä, selosti sille tiivistetysti tämän

päätöksen ja kehotti sitä tutustumaan internetosoitteeseen, jossa se oli saatavilla, sekä ilmaisi sille aikomuksensa ottaa kysymyksen esille YK 931 -työryhmän seuraavassa kokouksessa.

– Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 4.12.2007 sähköpostitse neuvoston portugalilaiselle puheenjohtajamaalle, että Home Secretary oli selkeästi ilmoittanut aikovansa hakea valituslupaa POAC:n päätöksestä; Yhdistynyt kuningaskunta arveli, että tätä valituslupaa koskeva päätös tehtäisiin 17.12.2007 mennessä; mikäli valituslupa myönnettäisiin, valitusasia käsiteltäisiin Court of Appealissa vuoden 2008 alkupuoliskolla; Yhdistynyt kuningaskunta esitti samassa sähköpostissa, ettei Euroopan unioni ryhtyisi mihinkään toimiin, jotka koskivat kantajan säilyttämistä riidanalaisessa luettelossa, siihen asti kunnes valitusmenettely Yhdistyneessä kuningaskunnassa olisi saatu päätökseen, ja täsmensi, että toteamus, jonka mukaan kantaja oli kielletty järjestö Yhdistyneessä kuningaskunnassa, pysyi voimassa tuon ajan.

– Neuvoston pääsihteeristö toimitti 6.12.2007 neuvoston jäsenvaltioiden valtuuskunnille jäljennöksen kantajan 5.12.2007 neuvostolle osoittamasta kirjeestä, jossa pyydettiin kantajan poistamista riidanalaisesta luettelosta POAC:n päätöksen nojalla (edellä 23 kohta), sekä jäljennöksen POAC:n kyseisestä päätöksestä.

– YK 931 -työryhmä piti 12.12.2007 kokouksen, jossa oli tarkoitus valmistella päätöksen 2007/868 tekemistä; tämän kokouksen tuloksista laaditussa asiakirjassa, jonka neuvoston pääsihteeristö toimitti 20.12.2007 neuvoston jäsenvaltioiden valtuuskunnille, todettiin, että Yhdistyneen kuningaskunnan valtuusto oli ilmoittanut POAC:n päätöksestä kyseiselle työryhmälle; Yhdistyneen kuningaskunnan valtuuskunta ilmoitti myös muille valtuuskunnille Home Secretaryn aikomuksesta pyytää valituslupaa tästä päätöksestä ja selosti niille, että jos POAC hylkäisi tämän pyynnön, Home Secretary aikoi pyytää valituslupaa suoraan Court of Appealilta.

– Neuvoston pääsihteeristö toimitti 17.12.2007 ulkosuhteiden neuvonantajista koostuvalle työryhmälle YK 931 -työryhmän kokouksen tuloksiin perustuvan ehdotuksen päätökseksi ja ehdotuksen yhteiseksi kannaksi; kantajan nimi mainittiin näihin ehdotuksiin liitetyissä luetteloissa; samana päivänä ulkosuhteiden neuvonantajista koostuva työryhmä hyväksyi kyseiset ehdotukset ja kehotti Coreperia suosittelemaan neuvostolle näiden ehdotusten hyväksymistä; neuvoston pääsihteeristo toimitti 18.12.2007 Coreperille nämä seikat sisältävän saatekirjeen (kirje I/A).

– Coreper hyväksyi 19.12.2007 kyseiset suositukset.

– Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 19.12.2007 sähköpostitse neuvoston portugalilaiselle puheenjohtajamaalle, neuvoston pääsihteeristölle ja jäsenvaltioiden niille valtuuskunnille, jotka olivat tehneet tätä koskevan nimenomaisen pyynnön, että POAC oli hylännyt Home Secretaryn valituslupahakemuksen; Yhdistynyt kuningaskunta lisäsi, että Home Secretary aikoi pyytää samaa lupaa Court of Appealilta, mutta ei pystynyt ilmoittamaan, milloin tämä hakemus ratkaistaisiin.

175 Neuvosto teki näissä olosuhteissa 20.12.2007 päätöksen 2007/868.

176 Niiden erityisten ja konkreettisten syiden ilmoittamisen osalta, joiden perusteella neuvosto katsoi asian tarkistettuaan, että kantajan varojen jäädyttäminen oli edelleen perusteltua, mikä muodostaa tärkeimmän osan tälle toimielimelle kuuluvasta perusteluvelvollisuudesta varojen jäädyttämistä koskevaa myöhempää päätöstä tehtäessä (edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 143 ja 144 kohta), edellä 28 ja 29 kohdassa tehdystä tosiseikkoja koskevasta selostuksesta käy ilmi, että neuvosto katsoi toisessa tiedonantokirjeessä, että kantajalle aiemmin ensimmäisessä tiedonantokirjeessä ilmoitetut perusteet kantajan säilyttämiseksi riidanalaisessa luettelossa

olivat edelleen voimassa. Lisäksi toiseen tiedonantokirjeeseen liitetyt perustelut ovat täysin samat kuin ensimmäiseen tiedonantokirjeeseen liitetyt perustelut. POAC:n päätöksestä neuvosto tyytyi toteamaan toisessa tiedonantokirjeessä, että Home Secretary oli pyytänyt sen osalta valituslupaa (the Council notes that the UK Home Secretary has sought to bring an appeal).

177 Kaikkien päätöksen 2007/868 tekemishetkellä merkityksellisten tietojen perusteella ja esillä olevaan asiaan liittyvät erityiset olosuhteet huomioon ottaen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tämä perustelu on selvästi riittämätön, jotta sillä voitaisiin laillisesti perustella kantajan varojen jäädyttämisen voimassa pysyttäminen.

178 Ensinnäkään kyseisen perustelun avulla ei ole mahdollista saada selville, missä määrin neuvosto on todella ottanut POAC:n päätöksen huomioon, mihin sillä oli velvollisuus (ks. edellä 173 kohta).

179 Toiseksi tässä perustelussa ei selosteta niitä erityisiä ja konkreettisia syitä, joiden perusteella neuvosto katsoi POAC:n suvereenisti esittämistä tosiseikkoja koskevista toteamuksista ja näiden toteamusten perusteella johtamista, Home Secretarylle erityisen ankarista oikeudellisista seurauksista huolimatta, että kantajan säilyttäminen riidanalaisessa luettelossa oli edelleen perusteltua niiden samojen tosiseikkojen ja olosuhteiden perusteella, joihin POAC oli ottanut kantaa (ks. analogisesti asia C-360/92 P, Publishers Association v. komissio, tuomio 17.1.1995, Kok. 1995, s. I-23, 39–44 kohta).

180 Näin on erityisesti, kun otetaan huomioon POAC:n päätelmä, jonka mukaan ainoa näkemys, johon kohtuullinen päätöksentekijä olisi perustellusti voinut päätyä syyskuusta 2006 lähtien, oli, että kantaja ei täyttänyt enää mitään niistä edellytyksistä,

jotka olivat tarpeen sen toteamuksen voimassa pitämisen perustelemiseksi, jonka mukaan kantaja oli terrorismiin sekaantunut kielletty järjestö, tai että toisin sanoen kantaja ei ollut enää tuosta ajankohdasta lähtien sekaantunut terrorismiin. Näissä olosuhteissa neuvostolla oli vähintäänkin velvollisuus arvioida uudelleen näkemyksensä siitä, oliko asiassa tehty yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimivaltaisen kansallisen viranomaisen päätös ”luotettavien ja uskottavien todisteiden tai näytön perusteella”.

181 Neuvosto on suullisessa käsittelyssä pyrkinyt korjaamaan tämän perustelujen ilmeisen puutteellisuuden toteamalla esimerkkien avulla, että myös POAC:n toteamien tosiseikkojen perusteella oli perusteltua katsoa päätöstä 2007/868 tehtäessä, että kantaja oli sekaantunut asetuksen N:o 2580/2001 tarkoitettuihin terroritekoihin ja että näin ollen sen varojen jäädyttäminen oli perusteltua (ks. edellä 163 kohta).

182 Tämän osalta on kuitenkin muistutettava, että perustelut on ilmoitettava asianomaiselle samaan aikaan kuin hänelle vastainen toimi. Perustelujen puuttumista tai selvää puutteellisuutta ei voida korjata sillä, että asianomainen saa toimen perustelut tietoonsa yhteisöjen tuomioistuimissa käytävän oikeudenkäyntimenettelyn aikana (ks. edellä 1 kohdassa mainittu asia OMPI, tuomion 139 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

183 Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että vaikka neuvosto saattoikin ottaa huomioon POAC:n päätöstä vastaan käytettävissä olevat sekä Home Secretaryn todella käyttämät muutoksenhakukeinot, esillä olevassa asiassa ei ollut riittävää, että neuvosto – voidakseen vapautua ottamasta erityisesti huomioon POAC:n suvereenisti esittämiä tosiseikkoja koskevia toteamuksia ja näiden toteamusten perusteella johtamia oikeudellisia seurauksia – ilmoitti Home Secretaryn pyytäneen valituslupaa.

184 Näin on sitäkin suuremmalla syyllä yhtäältä siksi, että POAC, joka on oikeusviranomainen, jolla on toimivalta valvoa Home Secretaryn päätösten laillisuutta, oli katsonut, että Home Secretaryn päätös, jolla se kieltäytyi poistamasta toteamusta, jonka mukaan kantaja oli kielletty järjestö, oli kohtuuton ja virheellinen, ja toisaalta siksi, että päätöksen 2007/868 tekemishetkellä neuvostolle oli ilmoitettu, että POAC oli evännyt Home Secretaryn valituslupapyynnön, ja se oli tietoinen tämän hylkäävän päätöksen perusteluista eli siitä, että POAC katsoi, ettei millään Home Secretaryn esittämistä väitteistä ollut kohtuullisia mahdollisuuksia menestyä Court of Appealissa.

185 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa johtopäätöksenä, että kaikkien asian kannalta merkityksellisten tietojen perusteella ja ottaen huomioon esillä olevaan asiaan liittyvät erityiset olosuhteet kantajan varojen jäädyttämisen voimassa pysyttämistä päätöksen 2007/868 1 artiklassa, luettuna yhdessä tämän päätöksen liitteessä olevan luettelon 2 kohdan, jonka otsikkona on ”Ryhmät ja yhteisöt”, 19 alakohdan kanssa, ei ole perusteltu riittävin oikeudellisin perustein.

186 Tästä toteamuksesta seuraa, että nämä määräykset on kumottava kantajaa koskevilta osin.

187 Muilta osin on todettava, että millään kantajan vetoamista kanneperusteista ei voida perustella sen kyseisen päätöksen muiden määräysten ja erityisesti sen 2 artiklan, jolla päätös 2007/445 kumotaan, kumoamista koskevaa vaatimusta kantajaa koskevilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

188 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä

oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan. Esillä olevan asian olosuhteissa on määrättävä, että neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, minkä lisäksi se velvoitetaan korvaamaan kolmasosa kantajan oikeudenkäyntikuluista.

189 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään perusteettomana siltä osin kuin se koskee tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379/EY ja 2006/1008/EY kumoamisesta 28.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/445/EY kumoamista.

2) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2007/445/EY kumoamisesta 20.12.2007 tehdyn neuvoston päätöksen

2007/868/EY 1 artikla ja tämän päätöksen liitteessä olevan luettelon 2 kohdan 19 alakohta kumotaan People's Mojahedin Organization of Irania koskevilta osin.

3) Kanne hylätään perusteettomana siltä osin kuin se koskee päätöksen 2007/868 muiden määräysten kumoamista People's Mojahedin Organization of Irania koskevilta osin.

4) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, minkä lisäksi se velvoitetaan korvaamaan kolmasosa People's Mojahedin Organization of Iranin oikeudenkäyntikuluista.

5) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, komissio ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Forwood Šváby Truchot

Julistettiin Luxemburgissa 23 päivänä lokakuuta 2008.

E. Coulon N. J. Forwood

kirjaaja jaoston puheenjohtaja